

ΑΕΤΟΡΡΑΧΗ=ΜΑ
ΝΩΛΙΑΣΣΑ=ΜΠ
ΖΑΝΙ=ΔΡΙΣΚΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 59 Τ.Κ. 10431 ΑΘΗΝΑ ΕΤΟΣ 8ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 34 ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2001

ταχυφύλα

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ

Στις 11 Σεπτεμβρίου του 2001 οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής δέχτηκαν ένα από τα πιο τρομερά, μέχρι σήμερα, χτυπήματα της τρομοκρατίας το οποίο παρακολούθησε, με κομμένη την ανάσα, ολόκληρη η ανθρωπότητα.

Οι γιγάντιοι δίδυμοι πύργοι του Κέντρου Παγκοσμίου Εμπορίου της Νέας Υόρκης καταστράφηκαν ολοσχερώς και στην Ουάσιγκτον το Πεντάγωνο έπαθε μεγάλες ζημιές, όταν προσέκρουσαν πάνω τους τρία Αμερικανικά σκάφη της πολιτικής αεροπορίας, με επιβάτες, υπό τον έλεγχο αεροπειρατών «καμικάζι».

Η τρομοκρατική αυτή ενέργεια, σε ζωντανή μετάδοση, έφερε ανατίτλα και αναπάντεχα θάνατο, πόνο, αγωνία και καταστροφή. Το τραγικό αυτό γεγονός απθανατίστηκε από τον τηλεοπτικό φακό, μπήκε στα σπίτια μας και στοίχειωσε για πάντα στη μνήμη της ανθρωπότητας. Χιλιάδες οι νεκροί και οι αγνοούμενοι. Τεράστιες οι υλικές ζημιές, απροσδιόριστες οι μελλοντικές επιπτώσεις στην παγκόσμια οικονομία. Γιατί; Επειδή κάποιοι τρομοκράτες ήθελαν να πλήξουν το γόητρο των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και την πλήρως ανθούσα. Τώρα οι Αμερικανοί απειλούν με αντίποινα και η παγκόσμια κοινή γνώμη, με αγωνία και φόβο, παρακολουθεί τα όσα γίνονται στα αντίπαλα στρατόπεδα. Στον πόλεμο αυτό, που ξέσπασε, αντίπαλοι είναι από τη μια πλευρά όσοι μάχονται την τρομοκρατία - σ' αυτούς μετέχουν οι περισσότερες χώρες του πολιτισμένου κόσμου - με ηγέτιδα δύναμη την Αμερική και από την άλλη πλευρά οι τρομοκρατικές οργανώσεις και όσα κράτη τις ενθαρρύνουν, τις υποδηλώνουν και τις ανέχονται. Ουδέτερες δυνάμεις - κράτη - δεν υπάρχουν.

Ο πόλεμος κατά της τρομοκρατίας δεν είναι σαν τους άλλους πολέμους. Έχει ιδιαιτερότητες. Δεν διεξάγεται σε πεδία μαχών. Δεν έχει ημερομηνία λήξης. Οι μαχόμενοι την τρομοκρατία επιδιώκουν να συλλάβουν τους τρομοκράτες και να τους οδηγήσουν στην δικαιοσύνη για να λογοδοτήσουν για τα εγκλήματά τους και με «χειρουργικά χτυπήματα» προσπαθούν να καταστρέψουν τις βάσεις των τρομοκρατών και να απαλλάξουν την κοινωνία από το καρκίνωμα της τρομοκρατίας. Οι τρομοκράτες προσπαθούν να τρομοκρατήσουν τις ανθρώπινες κοινωνίες, κυρίως των μεγαλουπόλεων, όπως μπορούν, αδιαφορώντας για τα ανθρώπινα θύματα που τυχόν θα έχουν αυτές τους οι ενέργειες ακόμα και για τη δική τους τη ζωή πολλές φορές.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

ΔΗΜΑΡΧΕ Μ' ΑΚΟΥΣ;

• Πόσο μεγάλη ήταν η πίτα (προϋπολογισμός) του δήμου Μπιζανίου το 2001 και τι κομμάτι από αυτή δώσατε στο δημοτικό διαμέρισμα της Μανωλιάσσης;

• Ποια συγκεκριμένα έργα αποφασίσατε να κάνετε το 2001 στη Μανωλιάσσα; Εμείς γνωρίζουμε μόνο τις προτάσεις που σας υποβλήθηκαν από το τοπικό μας συμβούλιο.

Χορηγήθηκαν οι πιστώσεις που αποφασίστηκαν; Απορροφήθηκαν; Σε ποιο στάδιο βρίσκονται τα έργα αυτά;

Για τον προϋπολογισμό του 2002 και τον απολογισμό του 2001 ελπίζω ότι θα ενημερωσέτε έγκαιρα «Τ' ΑΧΝΑΡΙΑ» για να μη γκρινιάζω και γω για έγκαιρη και έγκυρη ενημέρωση και διαφάνεια, χωρίς καταχνιά... Περιμένω...

Σ.Κ.Γ.

Συνάντηση του Δημάρχου Μπιζανίου κ. Δ. Μπαλτογιάννη ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ ΤΗΣ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΑΣ

Στις 20 Αυγούστου 2001 στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου Μανωλιάσσης ο δήμαρχος Μπιζανίου κ. Δ. Μπαλτογιάννης συναντήθηκε με τους φορείς της Μανωλιάσσης και συζήτησε εφ' όλης της ύλης. Η συνάντηση έγινε ύστερα από αίτημα των φορέων.

Τον κ. δήμαρχο καλωσόρισε ο πρόεδρος του Πνευματικού Κέντρου Ν.Π.Δ.Δ. κ. Λευτέρης Κολιός και ενημέρωσε τους παρευρεθέντες για τη σύσταση του Ν.Π.Δ.Δ. και τις δραστηριότητες του Διοικ. Συμβουλίου.

Στη συνέχεια ο κ. δήμαρχος ενημέρωσε γενικά τους φορείς για τα προβλήματα του χωριού και επακολούθησε συζήτηση. Τα βασικότερα θέματα ήταν:

• Επέκταση αίθουσας Πνευματικού Κέντρου

Ο κ. δήμαρχος υποσχέθηκε ότι, μέχρι τα Χριστούγεννα, θα ολοκληρωθεί η μελέτη από μηχανικό του Δήμου και τότε θα αποφασίσει για την εκτέλεση του έργου. Μας δήλωσε δε, ότι του είναι ευκολότερο να μας προμηθεύσει με υλικά από το να μας ενισχύσει με μετρητά.

• Για το νερό στο Κεφαλόβρυσο

Ο κ. δήμαρχος απάντησε πως έκανε ό,τι μπορούσε μέσα στα όρια που του επέτρεψε ο νόμος. Αν υπάρξει πρόβλημα θα επανέλθει με όλα τα μέσα.

• Δρόμος αντι-πυρικής προστασίας

Ο κ. δήμαρχος δεσμεύτηκε εφ' όσον δεν υπάρχει αντίρρηση από τους κατοίκους που εμπλέκονται στο δρόμο (δεν υπέγραψαν 2 ή 3). Θα ζητήσει από τις υπηρεσίες μπουλντόζα ν' αρχίσει η διάνοιξη αμέσως τους προσεχείς μήνες.

• Ημέρα γιορτής για τις μάχες της Μανωλιάσσης

Όλοι οι φορείς θα πρέπει να συζητήσουν το θέμα και από κοινού να προτείνουν στο Δήμο ημερομηνία κατά την οποία θα τιμούμε τους πεσόντες στις μάχες της Μανωλιάσσης για την απελευθέρωση των Ιωαννίνων. Σε πρόταση του Σταύρου Νάκου να στηθεί μνημείο, ο κ. δήμαρχος απάντησε θιτικά. Δεσμεύτηκε να διαθέσει 5.000.000 δρχ. για την ανέγερση μνημείου.

Αναγνωρίζοντας το ρόλο της εφημερίδας μας δεσμεύτηκε να την επιχορηγήσει με 80.000 δρχ. ετησίως.

Η επιζήτηση της κριτικής και η επιχορήγηση της εφημερίδας μας είναι προς τιμήν του κ. Δημάρχου.

Συνέχεια στη σελ.4

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ «ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΙΚΑ 2001»

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Πνευματικού Κέντρου Ν.Π.Δ.Δ. διοργάνωσε και φέτος τις εκδηλώσεις «Μανωλιάσσιτικά 2001». Οι εκδηλώσεις συμπεριελάμβαναν κυρίως αθλητικές εκδηλώσεις: Μπαλονομαχίες, μπαλοδρομίες, σακοδρομίες, αεροδρομίες, κρυμμένο θησαυρό, ασκήσεις με ποδήλατα, βοθές στο μπάσκετ κ.ά. Η συμμετοχή των μικρών ήταν μεγάλη, όπως ικανοποιητική ήταν και η παρουσία των μεγάλων. Όλα τα παιδιά συμμετείχαν ενεργά στις εκδηλώσεις, αγωνίστηκαν με ευγένεια και πολιτισμό. Τα παιδιά έπαιζαν, οι γονείς και οι παππούδες τα χάρηκαν. Βίωσαν στιγμές χαράς και απέκτησαν εμπειρίες. Οι εκδηλώσεις είναι κοινός τόπος συναναστροφής. Κάθε εκδήλωση χαράζει ευγενικά τις ψυχές της νέας γενιάς.

Συντονίστρια των εκδηλώσεων ήταν - όπως κάθε χρόνο - η Αργυρούλα Ισκού - Νίκου. Το Δ.Σ. προσέφερε αναψυκτικά και μοίρασε δωρεάν πακνούς σε όλους. Τα δώρα της κλήρωσης ήταν μπαλόνια και κομπολογάκια προσφορά του εργαστηρίου ασημοουργίας του Αγαθοκλή και της Σωτηρίας Παπαθανασίου.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας αποφάσισε τη λειτουργία χορευτικού τμήματος για μικρούς και μεγάλους. Το τμήμα λειτουργεί κάθε Κυριακή 11.00-12.00 στο Αιγάλεω, Κορυτσάς 33. Περισσότερες πληροφορίες στα μέλη του Δ.Σ. της Αδελφότητας.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΗ ΚΑΦΕΝΕΙΟΥ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ
ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΑΣ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

Χορευτικό Τμήμα Αδελφότητας

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας αποφάσισε τη λειτουργία χορευτικού τμήματος για μικρούς και μεγάλους. Το τμήμα λειτουργεί κάθε Κυριακή 11.00-12.00 στο Αιγάλεω, Κορυτσάς 33. Περισσότερες πληροφορίες στα μέλη του Δ.Σ. της Αδελφότητας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΠΕΝΘΗ

Γάμοι

* **ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΣ** της Μαρίας και του Παναγιώτη ΚΑΙ **ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΜΠΕΛΛΟΥ** της Ανθούλας και του Κωνσταντίνου

Ευλογημένη ώρα που τα δύο παιδιά της Μανωλιάσας αποφάσισαν, με τις ευλογίες της εκκλησίας μας και τις ευχές συγγενών και φίλων, να ενώσουν τις δύο ζωές τους σε μία χαρούμενη και ευλογημένη.

Το μυστήριο του γάμου τελέστηκε στις 28 Ιουλίου 2001, στον Αη Γιώργη Μανωλιάσας με τις ευλογίες του πρωτοπρεσβύτερου Αθανασίου Ισκού και του πατρός Κωνσταντίνου Ντάφλου.

Το τραπέζι έγινε στην Παναγία και παρευρέθηκαν 500 άτομα. Όλα ήταν πλούσια και το γλέντι «τριζούβερο». Κατά κοινή ομολογία ήταν από τους καλύτερους γάμους των τελευταίων χρόνων. Θύμησες παλιού καιρού!

* **Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΙ Η ΞΑΝΘΗ ΛΙΟΛΟΥ - ΓΙΩΤΑΚΗ** πάντρεψαν την κόρη τους **Αριστούλα** με τον εκλεκτό της καρδιάς της **Γεώργιο Μανώλαρο**. Το μυστήριο τελέστηκε στον ιερό ναό των Αγίων Αποστολών Πέτρου - Παύλου στην Πεύκη.

* «Ενεκεν τούτου καταλήψει άνθρωπος τον πατέρα και την μητέρα... και έσονται οι δύο εις σάρκα μία».

Συνεπείς προς τα λόγια της εκκλησίας μας ο **Μιχάλης** και η **Βασιλεία** ένωσαν τις ζωές τους και τις ψυχές τους σε μία.

Ο ευλογήσας τον εν Κανά γάμο, δεσπότης Χριστός ευλόγησε και τον γάμο του Μιχάλη και της Βασιλείας που τελέστηκε στον Μητροπολιτικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Καστοριάς στις 18 Αυγούστου 2001.

Στο μυστήριο παρέστησαν και ευλόγησαν οι σεβασμιότατοι: Γαλλίας και πάσης Ιβηρίας κ. **Ιερεμίας Καστοριάς** κ. **Σεραφείμ** και ο πατέρας της νύφης πρωτοπρεσβύτερος κ. **Αθανάσιος Ισκος**.

Συγγενείς και φίλοι από τη Μανωλιάσσα και τη Γαλλία έφθασαν στη Καστοριά να συμμετάσχουν στη χαρά και να δώσουν τις δικές τους ευχές για την καινούργια ζωή. Επακολούθησε δεξίωση στην αίθουσα του ξενοδοχείου «ΔΕΔΙΣ». Το τραπέζι ήταν πλούσιο από εδέσματα και το γλέντι κράτησε μέχρι πρωίας. Κάτω από τους παραδοσιακούς ήχους της ορχήστρας το σόι της νύφης και του γαμπρού έδωσαν έντονα το παρόν.

• Στις 18 Αυγούστου ο **Αλέκος** και η **Ελένη Ισκού** πάντρεψαν το γιο τους **Κώστα** με την εκλεκτή της καρδιάς του **Γιώτα** του **Θωμά** και της **Αθηνάς Σταύρου**. Το μυστήριο τελέστηκε στον ιερό ναό των Αγίων Αναργύρων (κάστρο Ιωαννίνων).

• Στις 22 Σεπτεμβρίου ο **Βασίλης Πέτρου** γιος του Αθανασίου και της **Λαμπρινής** νυμφεύτηκε την εκλεκτή της καρδιάς του **Βιβή**. Το μυστήριο τελέστηκε στον Ι.Ν. Αγίας Μαρίνης. Επακολούθησε δεξίωση σε γνωστό κέντρο του Μπιζανίου.

Σε όλα τα ζευγάρια ευχόμαστε ολόψυχα να ζήσουν και να ευτυχίσουν!

Γεννήσεις

* Στις 3 Αυγούστου η **Νατάσα** και ο **Θοδωρής Ηλ. Γούσης** απέκτησαν κοριτσάκι.

* Στις 16 Αυγούστου η **Ελένη** και ο **Γιάννης Ε. Παππάς** απέκτησαν κοριτσάκι.

* Η **Σταυρούλα** και ο **Κώστας Σινάνης** απέκτησαν αγοράκι.

* Στις 6 Οκτωβρίου η **Ζαχαρούλα Ντάφλου** και ο **Χρυσός Σταυρίδης** κάτοικοι Ραφήνας απέκτησαν το πρώτο τους παιδί που είναι κοριτσάκι.

Στους ευτυχείς γονείς και παππούδες ευχόμαστε να τους ζήσουν!

Βαπτίσεις

* Στις 15 Αυγούστου στο χωριό Μελιγούς η **Αννα** και ο **Παναγιώτης Γούσις** βάπτισαν το τρίτο τους αγοράκι. Το όνομα αυτού Παναγιώτης.

* Στις 29 Ιουλίου ο **Γιώργος** και η **Ευαγγελία Τζίμα** βάπτισαν το αγοράκι τους και του έδωσαν το όνομα Βασίλειος.

* Στις 29 Ιουλίου ο **Κώστας** και η **Αικατερίνη Μάρκου** βάπτισαν το αγοράκι τους. Ανάδοχος ήταν η Βασιλεία Ισκού και το όνομα που έλαβε ο νεοφώτιστος Φίλιππος.

Να σας ζήσουν σαν τα ψηλά βουνά!

Αρραβόνες

Σύντομα και κουφέτα!

* Η **Δήμητρα** κόρη του **Αγαθοκλή Ντάφλου** και της **Ανθούλας** αποφάσισε να επισημοποιήσει τη σχέση της με τον αγαπημένο της ενώπιον γονέων και συγγενών πέρασε βέρες. Αναμένουμε σύντομα δεσμό ενώπιον Θεού και ανθρώπων!

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΛΑΖ. ΝΤΑΦΛΟΥ

22-10-2001

Σε ηλικία 74 ετών άφησε την τελευταία της πνοή η **Ευαγγελία Λαζ. Ντάφλου**. Τα τελευταία χρόνια έπασχε από ζάχαρο το οποίο και ήλεγχε. Εν τούτοις ο θάνατός της ξάφνιασε όλους τους Μανωλιασσίτες και γέμισε θλίψη τις καρδιές συγγενών και φίλων.

Η Ευαγγελία παντρεμένη με το Λάζαρο Ντάφλο απέκτησε τρία παιδιά: το **Νίκο** που ζει στην Ολλανδία, τη **Χρυσούλα** και τη **Μαριάνθη**. Με κόπους και φροντίδες κατάφερε να τα μεγαλώσει, να τα χαρεί αποκατεστημένα και να καμαρώσει τα εγγόνια της.

Ήταν γυναίκα ήσυχη, οπλισμένη με υπομονή και γεμάτη καλωσύνη. Ας είναι αιωνία της η μνήμη!

«Τ' ακνάρια» συμμετέχουν στο πένθος και εκφράζουν συλλυπητήρια στους συγγενείς και φίλους των εκλιπόντων.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΝ. ΜΠΕΛΛΟΣ

6-10-2001

Στη Μανωλιάσσα άφησε ξαφνικά τη στερνή πνοή του ο **Βαγγέλης Μπέλλος** από καρδιακό επεισόδιο. Ο **Βαγγέλης** ήρθε στη Μανωλιάσσα παίρνοντας τη σύνταξη και έχτισε τη δική του φωλιά με την γυναίκα του **Κωσταντώ**. Τα καλύτερα της μοίρας του έκοψαν το νήμα της ζωής του ενώ καθόταν στο μπαλκόνι του σπιτιού του. Παγωμάρα προκάλεσε σ' όλους τους Μανωλιασσίτες ο ξαφνικός θάνατός του.

Ο **Βαγγέλης** ήταν μεταξύ των πρώτων

που έφυγαν από το χωριό και αναζήτησαν καλύτερες μέρες. Για πολλά χρόνια έζησε στην Ελευσίνα όπου και εγκαταστάθηκε. Παντρεμένος με την **Κωσταντώ** απέκτησαν δύο αγόρια, τον **Αλέκο** και τον **Αναστάσιο**.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει.

ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙ

Ο **Θωμάς Χρ. Μπέλος** προσέφερε στην Αδελφότητα 15.000 δρχ. στη μνήμη του **Βαγγέλη Αν. Μπέλλου**.

ΕΥΘΥΜΙΑ ΕΥΑΓΓ. ΜΠΕΛΛΟΥ

5-7-2001

Σε ηλικία 92 χρόνων η κυρα - **Θυμία** έκλεισε τα μάτια της, σταμάτησε να βλέπει το μάταιο τούτο κόσμο, κι έφυγε για τον ουρανό.

Έφυγε άλλη μία υπέροχη κυρά της Μανωλιάσας. Ανήκε στη γενιά που γνωρίσαμε εμείς οι μεγαλύτεροι που πάλαιψε σκληρά να επιβιώσει.

Η **Θυμία** ήταν ένα από τα οκτώ παιδιά του **Χρήστου** και της **Λαμπρινής Παππά**.

Παντρεμένη με τον **Βαγγέλη Μπέλλο** απέκτησε επτά παιδιά: τον **Αριστοτέλη**, τον **Πολύκαρπο**, τον **Ναπολέοντα**, την **Παναγιώτα**, τη **Φρειδερίκη**, τη **Βασιλική** και την **Ανθούλα**.

Αγωνίστηκε σκληρά να μεγαλώσει τα παιδιά της και ευτύχησε να τα δει αποκατεστημένα. Ο Θεός την αξίωσε να καματαστημένα.

Ο Θεός την αξίωσε να καματαστημένα. Ο Θεός την αξίωσε να καματαστημένα. Ο Θεός την αξίωσε να καματαστημένα.

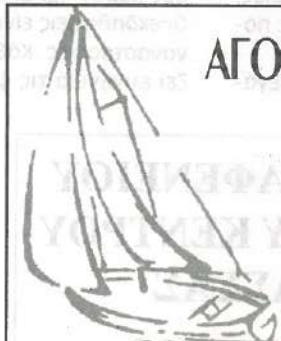
ρώσει και εγγόνια. Αναπαύεται τώρα τον ύπνο του δικαίου μαζί με τον άντρα της στην Αγία Κυριακή της Μανωλιάσας.

Προσφορές

Πέτρου Ευάγγελος του Νικολάου 10.000 δρχ.
Γούσης Αλέξιος του Ιωάννου 2.000 δρχ.
Ισκος Αλέκος του Γ. 2.000 δρχ.

ΑΓΟΝΗ ΓΡΑΜΜΗ

ΝΤΑΦΛΟΣ
ΘΕΟΦΙΛΟΣ

ΛΙΜΑΝΙ ΡΑΦΗΝΑΣ ΤΗΛ.: (0294) 23356

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Αρκετές επιτυχίες είχαμε και φέτος από τα παιδιά της Μανωλιάσας στις εισαγωγικές εξετάσεις για Ανώτερες και Ανώτατες Σχολές.

• **ΜΠΕΛΛΟΥ ΕΛΕΝΗ** ΤΟΥ **Αλεξάνδρου** και της **Μαρίας**, πέτυχε στα ΤΕΙ Θεσσαλονίκης, Τμήμα Βιβλιοθηκονομίας.

• **ΝΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ** ΤΟΥ **Κων/νου** και της **Αργυρούλας**, πέτυχε στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Πειραιώς.

• **ΜΑΡΟΥΛΗ ΡΕΓΓΙΝΑ** ΤΟΥ **Αντώνη** και της **Αικατερίνης**, πέτυχε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών (Λογιστικά και Χρηματοοικονομικά).

• **ΓΙΩΤΑΚΗ ΚΙΚΗ** ΤΟΥ **Νικόλαου** και της **Χρυσούλας**, πέτυχε στα ΤΕΙ Καθαμάτας, Τμήμα Διοίκησης Μονάδων Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

• **ΠΕΤΡΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ**, ΤΟΥ **Παύλου** και της **Δήμητρας**, πέτυχε στο ΤΕΙ Μεσοβογγίου Τμήμα Λογιστικής.

«Τ' ακνάρια» εύχονται στους γονείς των επιτυχόντων θερμές τις ευχαριστήριες ευχές και στους επιτυχόντες καλή φοίτηση να πάρουν γρήγορα πτυχίο και τα λοιπά περιττά να λείψουν.

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ

Σωκράτους 59 Αθήνα
Τ.Κ. 10431

ΙΔΡΥΤΗΣ:

ΚΩΣΤΑΣ Π. ΠΩΤΑΚΗΣ
(Φε βρουάριος 1993)

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

«Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ»

ΕΚΔΟΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΚΩΣΤΑΣ Π. ΠΩΤΑΚΗΣ

Συνδρομές, επιστολές, συνεργασίες κ.λπ.

να στέλνονται στις διευθύνσεις:

α) **ΠΩΤΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ**

Ρήγα Φεραίου 41

Τ.Κ. 16674 - Α. Γλυφάδα

Τηλ. 8944405

β) **ΛΙΟΝΤΟΣ ΗΛΙΑΣ**

Επιδάφρου 27

Γαλάτσι Τ.Κ. 11147

ΤΗΛ.: 5983842

Fax: 2915967

Ετήσια συνδρομή

Εσωτερικού: 3.000

Εξωτερικού: 5.000

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ

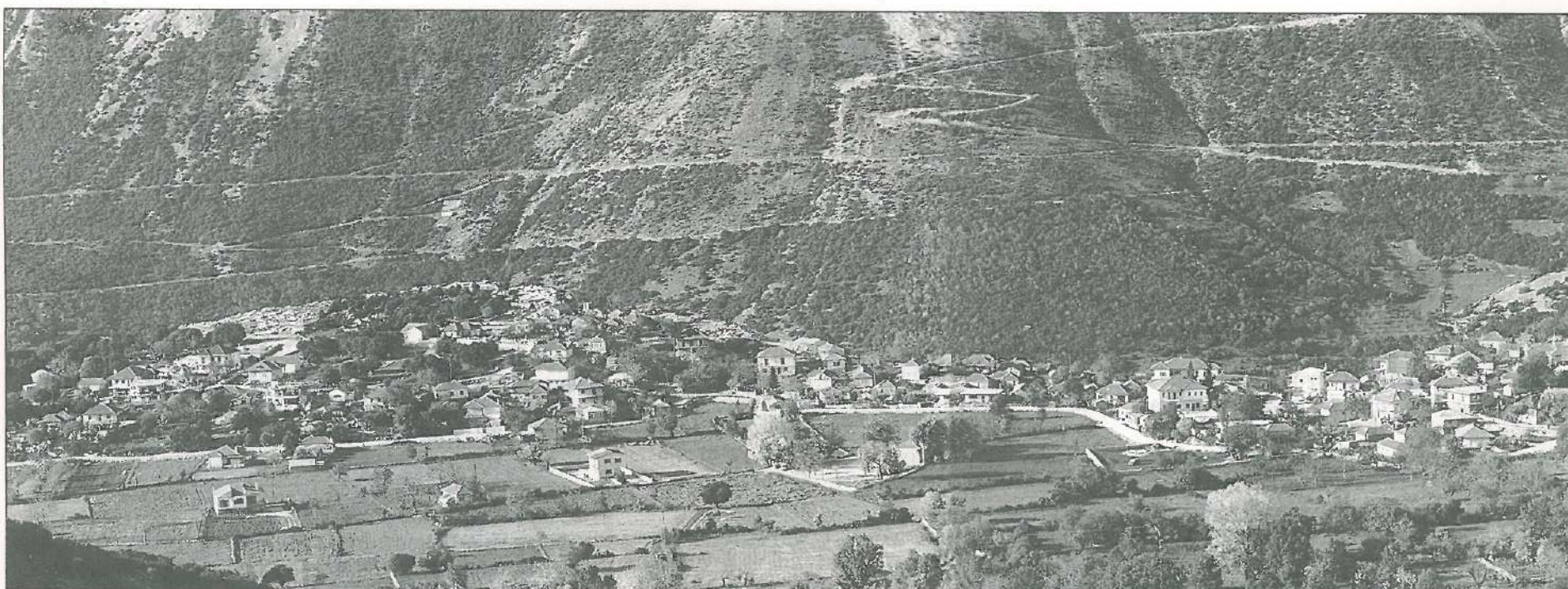
Η Τράπεζα Αίματος Μανωλιασσιτών χορηγεί δύο φιάλες αίματος στη σύζυγο του **Μιχάλη Θεολ. Μπέλλου**.

καφέ - μοναδικό μεζεδοπαιδί

ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ 1 - ΠΑΡΑΛΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ ΤΗΛ. 5560418

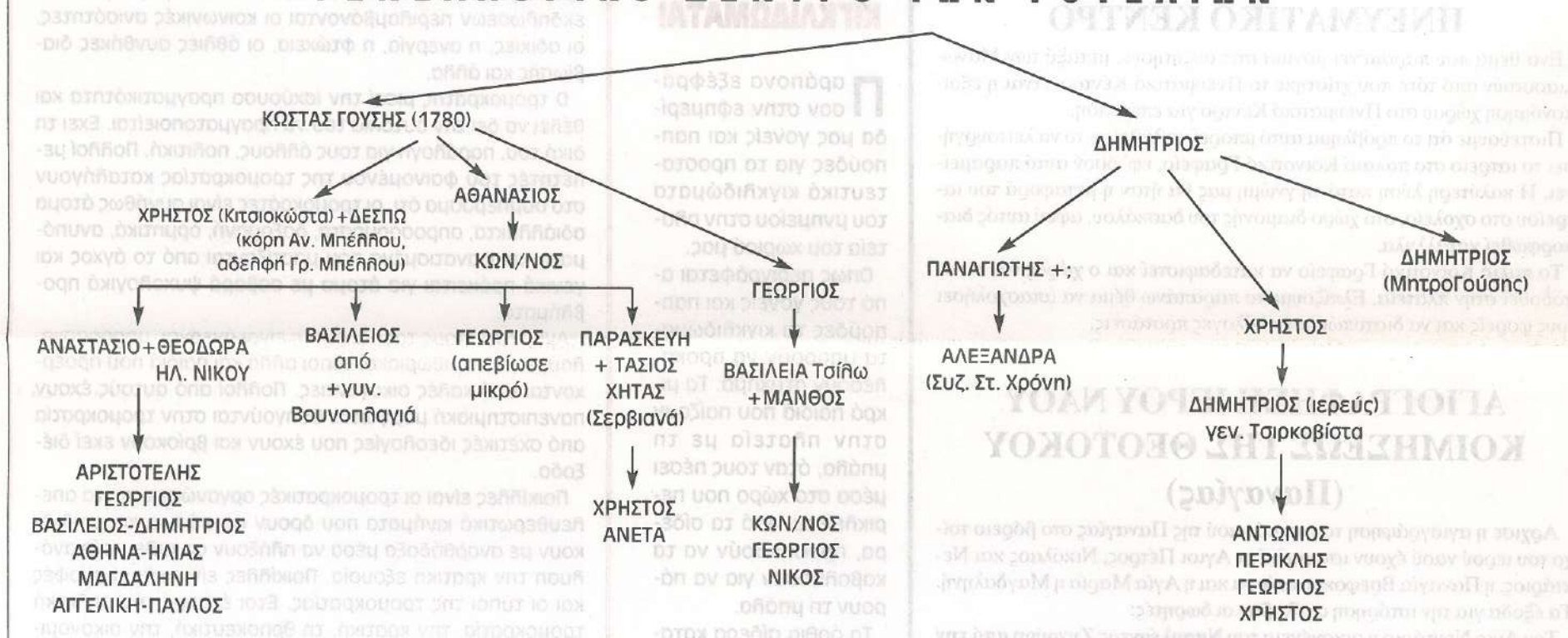
ΜΠΕΛΛΟΣ ΑΛΕΚΟΣ ΤΟΥ **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ**

Μονοπώλιο

Εικόνα από τη διαμόρφωση δρόμου στο συνοικισμό.

ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΚΟ ΔΕΝΤΡΟ ΤΩΝ ΓΟΥΣΑΙΩΝ

Ενοικίαση καφενείου Πνευματικού Κέντρου Μανωλιάσας

ΟΡΟΙ ΕΝΟΙΚΙΑΣΗΣ

Υστερα από το διαγωνισμό που έγινε για την ενοικίαση του καφενείου του Πνευματικού Κέντρου μειοδότης αναδείχτηκε ο Κώστας Ιωάννου Γιωτάκης με μηνιαίο μίσθωμα 25.100 δρχ.

Με την από 12-9-2001 επιστολή του παραιτείται της μίσθωσης για προσωπικούς του λόγους. Κατόπιν αυτού η Αδελφότητα ενοικιάζει το καφενείο του Πν. Κέντρου με τους ίδιους όρους που περιλαμβάνονται στην πρώτη ανακοίνωση. Για περισσότερες πληροφορίες, οι ενδιαφερόμενοι να απευθύνονται στον πρόεδρο και τα μέλη του Δ.Σ. της Αδελφότητας.

1. Ο χώρος που ενοικιάζεται είναι εσωτερικός 28,55τ.μ.
2. Η ενοικίαση του χώρου θα είναι ως καφενείο - ουζερί.
3. Το συμβόλαιο της μίσθωσης θα είναι τριετές.
4. Τιμή εκκίνησης της δημοπρασίας 25.000 δρχ.
5. Υποχρεωτικό κατώτερο ωράριο εργασίας 8.00-12.00 και 17.00-21.00.
6. Η αναπροσαρμογή του ενοικίου θα γίνεται σύμφωνα με ό,τι ορίζει ο νόμος.
7. Η αίθουσα πολλαπλών χρήσεων θα παραχωρείται στον ενοικιαστή κατόπιν αιτήσεώς του στο Δ.Σ. του Πνευματικού Κέντρου.
8. Οι δαπάνες ηλεκτροδότησης, ύδρευσης, θέρμανσης και καθαριότητας του καφενείου επιβαρύνουν τον ενοικιαστή.
9. Ο εξοπλισμός του καφενείου (καρέκλες, τραπέζια κ.λπ.) αφορά τον ενοικιαστή αλλά με την υπόδειξη της Αδελφότητας.
10. Το κατάστημα θα ενοικιαστεί μόνο σε Μανωλιασάτη.

Αρμόδιοι: Λιόντος Ηλίας, τηλ. 01-5983842 - κιν. 0977 471249
Νάκος Σταύρος, τηλ. 01-5912467

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

- Ο Νάκος Σταύρος προσέφερε στο ναό της Παναγίας φορτηγή εικόνα με την παράσταση της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.
 - Ο Ιωάννης Νικ. Ισκος επασημωσε την εικόνα του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου στο τέμπλο του Αγ. Γιώργη αξίας 320.000 δρχ.
 - Ο Νικόλαος Αν. Ισκος προσέφερε ξύλινο, σκαλιστό προσκυντήριο με δύο φορτηγές εικόνες, την Παναγία Βρεφοκρατούσα και την Κοίμηση της Θεοτόκου.
 - Ο Νικόλαος Ισκος του Ιωάννου προσέφερε το αναλόγιο στον Αγ. Γιώργη.
- Τους ευχόμαστε βοήθειά τους!

PAPPAS
OIL

ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ
53.16.444

- ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ
- ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΑ
- ΚΑΥΣΤΗΡΕΣ
- ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΕΙΣ

ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ

ΓΙΩΤΑΚΗΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ
& ΣΙΑ

ΠΛ. ΠΛΑΣΤΗΡΑ,
ΡΑΦΗΝΑ
ΤΗΛ.: (0294) 23569

ΑΛΕΚΟΣ Ε. ΜΠΕΛΛΟΣ

ΠΛ. Ηρώων Κύπρου 12
Ν. Σμύρνη
Τηλ.: 9330786

bello
PATISSERIE

Συνάντηση του Δημάρχου Μπιζανίου κ. Δ. Μπαλτογιάννη ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ ΤΗΣ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

• Κριτική της εφημερίδας

Ο κ. δήμαρχος ύστερα από υπενθύμιση του προέδρου του Τοπ. Συμβουλίου κ. Αλεξίου Γούση ν' απαντήσει για τα όσα έγραψε η εφημερίδα μας για το νερό και τ' άλλα θέματα είπε:

«Οφείλουμε να παραδεχτούμε και να ομολογήσουμε όλοι πως πρώτα «Τ' αγνάδια» έγραψαν το θέμα για το νερό και αυτό δεν πρέπει να το αμφισβητήσει κανείς».

Για την κριτική που ασκεί η εφημερίδα μας ο κ. δήμαρχος είπε πως με τον Τύπο δεν έχει τίποτα. Η κριτική επιβάλλεται εφ' όσον είναι καλοπροαίρετη και ο ίδιος την επιζητά για να διορθώσει αν κάτι πήγε στραβά ή διέφυγε της προσοχής του.

Σε ερώτηση του εκδότη της εφημερίδας μας, αν η κριτική μας είναι καλοπροαίρετη, ο κ. δήμαρχος απάντησε, πως δεν υπέπεσε στην αντίληψή

του καλοπροαίρετη κριτική.

Ο κ. δήμαρχος συνεχάρει όλους τους συντελεστές της εφημερίδας μας για τα 8 χρόνια έκδοσης και εξείρε την προσπάθεια αναφερόμενος στη δυσκολία έκδοσης εφημερίδας.

Όλοι όσοι συμμετείχαμε στη συζήτηση νιώσαμε τον κ. δήμαρχο πιο κοντά μας. Ήταν διαλλακτικός, άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις. Η συζήτηση ήταν καθαρή, γόνιμη και διαφωτιστική. Ξεκαθάρισε το τοπίο σε πολλά αμφιλεγόμενα θέματα.

Κάνοντας την αυτοκριτική μας μάλλον το πρόβλημα υπάρχει στους φορείς της Μανωλιάσσης και όχι στον κ. δήμαρχο.

Η εφημερίδα μας προτείνει να γίνονται συχνά συζητήσεις μεταξύ των φορέων και να καθιερωθούν συναντήσεις όλων των φορέων της Μανωλιάσσης με τον κ. δήμαρχο.

ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΗ ΧΩΡΟΥ ΣΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Ενα θέμα που παραμένει μόνιμα στις συζητήσεις μεταξύ των Μανωλιασσιτών από τότε που χτίστηκε το Πνευματικό Κέντρο, είναι η εξοικονόμηση χώρου στο Πνευματικό Κέντρο για επέκταση.

Πιστεύουμε ότι το πρόβλημα αυτό μπορεί να λυθεί με το να λειτουργήσει το ιατρείο στο παλαιό Κοινοτικό Γραφείο, εφ' όσον αυτό παραμείνει. Η καλύτερη λύση κατά τη γνώμη μας θα ήταν η μεταφορά του ιατρείου στο σχολείο, στο χώρο διαμονής του δασκάλου, αφού αυτός διαμορφωθεί κατάλληλα.

Το παλιό Κοινοτικό Γραφείο να κατεδαφιστεί και ο χώρος του να αποδοθεί στην πλατεία. Ελπίζουμε το παραπάνω θέμα να απασχολήσει τους φορείς και να διατυπώσουν ανάλογες προτάσεις.

ΑΓΙΟΓΡΑΦΗΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Παναγίας)

Αρχισε η αιογραφία του ιερού ναού της Παναγίας στο βόρειο τοίχο του ιερού ναού έχουν ιστορηθεί οι Άγιοι Πέτρος, Νικόλαος και Νεκτάριος, η Παναγία Βρεφοκρατούσα και η Αγία Μαρία η Μαγδαληνή. Τα έξοδα για την ιστόρηση ανέλαβαν οι δωρητές:

Τον Άγιο Νεκτάριο η οικογένεια του **Ναπολέοντος Ζυγούρη από την Κοπάνη**, την Παναγία Βρεφοκρατούσα η οικογένεια του **Ηρακλή Ηλία Μπέλλου** εις μνήμη της **Αλεξάνδρας** και την Αγία Μαρία Μαγδαληνή, η **Μαγδαληνή Παν. Γιωτάκη**.

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

* Ο φίλος μας **Παναγιώτης Καζάκος** από τη Δραγοψά εκθέτει 40 φωτογραφίες στην **Ελληνική Φωτογραφική Εταιρεία** που βρίσκεται στην οδό Τήνου 14Α και Πατησίων στην Κυψέλη. Το θέμα της έκθεσης είναι «Ματιές στο μικρόκοσμο». Ωρες λειτουργίας της έκθεσης 18.30-21.30.

* Συμμετοχή στην έκθεση ζωγραφικής του Καλλιτεχνικού Συλλόγου Αιγάλεω του χωριανού μας **Σταύρου Ι. Νάκου** που θα γίνει στο κτίριο του Δ' Διαμερίσματος Δήμου Αθηναίων Λένορμαν και Αλεξανδρείας. Διάρκεια έκθεσης 24 Νοεμβρίου έως 2 Δεκεμβρίου 5-9μ.μ.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΑ ΚΙΓΚΛΙΔΩΜΑΤΑ!

Πράπανα εξέφρασαν στην εφημερίδα μας γονείς και παππούδες για τα προστατευτικά κιγκλιδώματα του μνημείου στην πλατεία του χωριού μας.

Όπως περιγράφεται από τους γονείς και παππούδες τα κιγκλιδώματα μπορούν να προκαλέσουν ατύχημα. Τα μικρά παιδιά που παίζουν στην πλατεία με τη μπάλα, όταν τους πέσει μέσα στο χώρο που περικλείεται από τα σίδερα, προσπαθούν να τα καθαλήσουν για να πάρουν τη μπάλα.

Τα όρθια σίδερα καταλήγουν σε λόγχες και όπως τα παιδιά προσπαθούν να τα υπερπηδήσουν καρφώνονται στις λόγχες.

Όπως αντιλαμβάνεστε τούτο είναι δυνατόν να προκαλέσει ατύχημα στα «καλά καθούμενα». Απ' ό,τι μας περιέγραψαν υπάρχει και αηυσίδα αηδή δεν προστατεύει τα παιδιά. Ίσως μια κουραστική ή αηδή παρέμβαση να ελευθερώσει τους γονείς και παππούδες από το άγχος. Το λόγο έχει το Τοπ. Συμβούλιο με τον σιδερά μας!

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ

Συνέχεια από σελ. 1

Ας δούμε τώρα, όσο γίνεται περιληπτικά, τι είναι αυτή η τρομοκρατία που μαστίζει την ανθρωπότητα:

Ο Οργανισμός των Ηνωμένων Εθνών δέχεται ότι «τρομοκρατία είναι κάθε ενέργεια που κατευθύνεται στη δημιουργία ατμόσφαιρας τρόμου με την απειλή ή διάπραξη ορισμένων εγκλημάτων που στρέφονται κατά προσώπων ή πραγμάτων με σκοπό την αποσταθεροποίηση της κρατικής εξουσίας και την κατάργηση των δημοκρατικών θεσμών».

Η τρομοκρατία είναι ένα κοινωνικό φαινόμενο που έχει τις ρίζες του στα βάθη των αιώνων. Μαζί με τη βία, συμπορεύονται με την ιστορία της ανθρωπότητας και είναι συνδεδεμένες με την ανθρώπινη ύπαρξη.

Στοχεύει στη δημιουργία ατμόσφαιρας τρόμου, πανικού και ανασφάλειας με δοθοφονίες προσωπικοτήτων, απαγωγές, αεροπειρατείες, εκρήξεις βομβών, ληστείες και επιθέσεις και με καταστροφές κτιριακών και άλλων εγκαταστάσεων κοινής ωφέλειας με τελικό σκοπό την αποσταθεροποίηση της κρατικής εξουσίας και την κατάργηση των δημοκρατικών θεσμών. Κατά τον Λένιν, σκοπός της τρομοκρατίας είναι να τρομοκρατεί. Στα αίτια των τρομοκρατικών εκδηλώσεων περιλαμβάνονται οι κοινωνικές ανισότητες, οι αδικίες, η ανεργία, η φτώχεια, οι άθλιες συνθήκες διαβίωσης και άλλα.

Ο τρομοκράτης μισεί την ισχύουσα πραγματικότητα και θέλει να δει την ουτοπία του να πραγματοποιείται. Έχει τη δική του, παράλογη για τους άλλους, πολιτική. Πολλοί μελετητές του φαινομένου της τρομοκρατίας καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι, οι τρομοκράτες είναι συνήθως άτομα αδιάλλακτα, απροσάρμοστα, δοξομανή, ορμητικά, ανυπόμονα και φανατισμένα που μαστίζονται από το άγχος και γενικά πρόκειται για άτομα με σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα.

Ανάμεσα στους τρομοκράτες είναι άνεργοι, υποαπασχολούμενοι, περιθωριακοί τύποι αηδή και παιδιά που προέρχονται από καλές οικογένειες. Πολλοί από αυτούς έχουν πανεπιστημιακή μόρφωση. Οδηγούνται στην τρομοκρατία από σχετικές ιδεολογίες που έχουν και βρίσκουν εκεί διέξοδο.

Ποικίλλες είναι οι τρομοκρατικές οργανώσεις και τα απελευθερωτικά κινήματα που δρουν παγκόσμια και επιδιώκουν με ανορθόδοξα μέσα να πηλξουν σε τελευταία ανάληψη την κρατική εξουσία. Ποικίλλες είναι και οι μορφές και οι τύποι της τρομοκρατίας. Ετσι έχουμε την πολιτική τρομοκρατία, την κρατική, τη θρησκευτική, την οικονομική, την επαγγελματική την τρομοκρατία του Ποινικού Δικαίου και άλλες μορφές.

Σήμερα η τρομοκρατία παρουσιάζει μεγάλη έξαρση και μεγαλύτερη ακόμα ένταση. Δεν υπάρχει καμία χώρα στον κόσμο που να μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν κινδυνεύει από την τρομοκρατία. Η χώρα μας δοκιμάστηκε σκληρά από την εγκώρια τρομοκρατία και πλήρωσε βαρύ τίμημα.

Για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας πάρθηκαν και παίρνονται προληπτικά και κατασταλτικά μέτρα από τις διάφορες χώρες του κόσμου, τα οποία μέχρι σήμερα, δεν έφεραν τα αποτελέσματα που αναμενόταν.

Προαναφέρθηκε ότι, η τρομοκρατία είναι συνδεδεμένη με την ανθρώπινη ύπαρξη. Ετσι καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι, η παγκόσμια κοινωνία θα συνεχίσει και μελλοντικά να υποφέρει από τη μάλιστα της τρομοκρατίας.

Κατά συνέπεια προβάλλει επιτακτική ανάγκη να παρθούν άμεσα και αποτελεσματικά μέτρα για την καταπολέμηση της σε παγκόσμιο επίπεδο.

Σαν τέτοια μέτρα θεωρούνται η άρση των κοινωνικών ανισοτήτων και των αδικιών, η καταπολέμηση της φτώχειας και της ανεργίας, η δίκαιη κατανομή των εθνικών εισοδημάτων, ο αλληλοσεβασμός μεταξύ των κρατών, η διασφάλιση των ηθικών και πνευματικών αξιών και κυρίως η στροφή προς τον άνθρωπο και στην επίλυση των καθημερινών προβλημάτων που τον βασανίζουν.

Ακόμα απαιτείται η ενεργή συμμετοχή όλων των πολιτών. Ετσι μόνο θα παταχτεί η τρομοκρατία και θα τρομοκρατηθούν οι τρομοκράτες. Τότε μπορεί να ειπωθεί κανείς ότι οι λαοί θα μπορούν να ζουν, να κινούνται και να δρουν ελεύθερα, όπως πηλσθηκαν.

Στέφανος Κων. Γιωτάκης

Δόμηση εσωτερικού χώρου
Γυφθοσανίδες - Ψευδοροφές
Φωτισμός - Διακόσμηση
ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΡ. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

Δουρούτης 2 Ιωάννινα
Τηλ. 68202 - Κιν. 093 - 2323510

ΨΑΡΟΤΑΒΕΡΝΑ
«Η ΤΡΑΤΑ»
ΚΛΕΑΡΧΟΣ ΜΠΕΛΛΟΣ
Το στέκι
για καλοφαγάδες
Ψάρια φρέσκα
Αστακοί
Καραβίδες
Καλαμαράκια
από την Τράτα μας
κατευθύνει στα κάρβουνα
Αξιοπρεπές περιβάλλον

ΠΑΡΑΛΙΑ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ
ΤΗΛ. (0294) 94794

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗΝ

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ

Τι είναι μόδα; Η αδυναμία του ατόμου απέναντι της ομάδας. Το άτομον δεν τολμά να φορέσει εκείνο που του πηγαίνει...

Φορεί όμως εκείνο που του δίνει η κοινωνία και το φορεί μ' ευγνωμοσύνη, με φιλαρέσκεια και με υπερηφάνεια. Είναι ενθουσιασμένος έστω και αν στην κρίση του, - την ατομικήν του κρίση, αλλά αυτή σχεδόν είναι άγνωστον πράγμα εις την ζωήν των ανθρώπων, - εκείνο που επέβαλεν η κοινωνία είναι ακαλαίσθητον ή ανόητον.

Ο,τι φορέσουν όλοι είναι ωραίον. Αυτή είναι η αρχή. Ομολογία πίστεως προς το σύνολον - όπως άλλοτε θα εγένετο προς τον μονάρχη. Χαμένος κόπος θα ήτο να ζητήσωμεν από που πηγάζει η μυστηριώδης εξουσία της μόδας, η φοβερωτέρα δικτατορία που υπήρξε ποτέ στον κόσμον και η μόνη που δεν φοβάται τίποτε, - επειδή επί τέλους όλοι οι τύραννοι συναντούν κάποτε κι ένα χαρακτήρα μπροστά των! εκτός αυτής. Ενα όμως από τα μεγαλύτερα αίτια που την δικαιολογούν είναι ασφαλώς τούτο: Η αδυναμία του ατόμου να κάμει δική του τέχνην. Είναι τόσο μεγάλη Ευεργεσία ότε αναλαμβάνει η κοινωνία να λύση το πρόβλημα τούτο των ατόμων, ώστε δεν πρέπει να ν' απορή κανείς για την τεραστίαν δύναμιν της μόδας. Φανταστήτε την δυστυχία των γυναικών αν ήσαν αναγκασμένες να βρουν καθεμιά το σχήμα της τουαλέττας της, δηλαδή την ίδια τη φυσιογνωμία της. Από τι κόπον απαλλάσσει τα άτομα η μεγάλη οικονομία ανθρωπίνων δυνάμεων που λέγεται κοινωνική συνήθεια!

Η ετικέττα επιβάλλει στους ανθρώπους ωρισμένας φράσεις και ωρισμένα πράγματα στην τάδε περίστασιν. Νόμος τυραννικός, αλλά σοφός. Επειδή σώζει από πολλά δυσάρεστα το ίδιο το άτομον και προλαμβάνει τας απροσεξίας του. Και η μόδα δεν είναι παρά ο ίδιος ο νόμος του ήσσονος κόπου, ο οποίος απαλλάσσει το άτομον από τον κόπον να δημιουργήση ολόκληρον τέχνην, τον στολισμόν του. Ετσι αναλαμβάνει το φιλάνθρωπον έργον θρησκείας. Όλοι ίσοι. Όλοι ωραίοι. Αυτό τουλάχιστον πιστεύουν αι γυναίκες. Και απόδειξις είναι η τυφλή πίστις που έχουν εις την φιλανθρωπίαν της και την δυνάμιν της. Ενα καίριον μέρος της γυναικείας καλλονής είναι τα πόδια. Σ' αυτό η φύσις έριξε τους θησαυρούς της ή τους χαλασμούς της, εδώ υπήρξε μεγαλόδωρος ή κακούργος, αρχιτέκτων ή βάνδαλος. Επί αιώνας η θαυμαστή αυτή αρχιτεκτονική αρμονία είχε καταβυθισθή, όταν η μόδα της κοντής φούστας την απεκάλυπεν έξαφνα και την έκαμε το λεπτότερον μέρος του γυναικείου κτιρίου. Και όμως καμμία γυναίκα αδικημένη από την φύσιν στα πόδια δεν χάνει το θάρρος της. Φορεί την κοντή φούστα με την πεποίθησιν πως το ατύχημά της διορθώνεται από την παντοδυναμία της μόδας. Πιστεύει σ'

αυτήν. Και ποιος ξέρει! Ίσως έχει δίκαιον. Ίσως το κοινωνικόν γεγονός, η προσταγή της κοινωνίας, η γενική συνήθεια, εκείνο που εντός μιας ημέ-

ρας γίνεται νόμος εκατομμυρίων ατόμων χωρισμένων από πελάγη, βουνά, γλώσσαν, έθιμα, φύσιν, χωρίς κανείς να ξεύρη πως, ίσως αυτό

μόνον είναι το ωραίον και όλα τα ελαττώματα που παρατηρούμεν στο ντύσιμο δεν έχουν καμμίαν σημασίαν. Μια μόδα είναι ωραία όσο περισσότερο μεταβάλλεται εις δημοκρατικόν γεγονός.

Αυτό το δημοκρατικόν γεγονός ευτύχησα να ιδώ προ ημερών σ' ένα δημόσιον χορόν της πρωτευούσης, - ο οποίος είναι και το θέμα των γραμμών τούτων. Δήμεισις της χαράς και των ωμορφιάς. Ιδού η μεταβολή που έγεινεν εν-

τός των δέκα ετών. Στους χορούς αυτούς, τους οποίους άλλοτε ελάχιστοι μπορούσαν ν' αντικρύσουν, εμπήκε τώρα ο λαός με την προχωρημένη προφυλακήν του, την γυναίκα του λαού, εντελώς εξισωμένη με τα προνομιούχα θηλυκά της κοσμικής κινήσεως, κουρεμένη καθώς εκείνες, βαμμένη καθώς εκείνες, κοντοφούστανη και χαρούμενη. Φύσις, τάξις, επάγγελμα δεν διακρίνεται. Σήμερα γλენτούν όλοι. Ομοιομορφία και κοινοκτημοσύνη.

Ποιος κοινωνιολόγος θα μπορούσε να υποπτευθή προ δεκαπέντε ετών, ότι η κούκλα του ελληνικού σπιτιού έξαφνα θα εμφανισθή άτομον οικονομικώς αυθύπαρκτον, και ότι η εργασία της γυναίκας θα έλνε ταχύτατα ζητήματα για τα οποία μπορούσαν να χυθούν ποταμοί μελάνης. Μια απόδειξις ακόμη ότι αι μεταβολαί που γίνονται αυτομάτως και ασυνειδήτως σε μια κοινωνίαν, χωρίς να τις αντιληφθή κανείς, είναι αι πλέον σημαντικάί, και ότι κατά το πλείστον η κοινωνική ζωή δεν είναι συνειδητή.

Κανένας δεν είχε αντιληφθή τι έγινε. Την μεταβολήν την είδαμεν έξαφνα. Οχι βέβαια στις ώρας της σοβαρότητος ή του πένθους, αλλά στο καρναβάλι καταλαμβάνει κανείς τι είχε συντελεσθή κάτω από την ήρεμον επιφάνειαν της κοινωνίας.

Εις την δήμεισιν όμως της χαράς και του στολισμού που παρουσιάζει ένας δημόσιος χορός του 1927, δεν συνέτειναν μόνον τα οικονομικά αίτια, αλλά και δύο λεπτομέρειες της μόδας που είχαν μεγάλην εκλαϊκευτικήν επήρειαν.

ΤΟΥ
1927

Το ένα είναι η κατάργησις του ανθρωπίνου προσώπου. Άλλοτε ένα πρόσωπον ήτο καλό ή άσχημο. Τώρα είναι μια επιφάνεια που ζωγραφίζεται.

Η υπογραφή του Δημιουργού εξαφανίζεται από κει, κάτω από το χρώμα, και το χρώμα δεν είναι ανάγκη να μη εις ποιόν, αλλά μόνον εις ποσόν, «κόλλα σπάτουλα». Ούτως ώστε διάφοροι προλήψεις που επικρατούσαν προ δέκα ετών, όπως το ρόδινον χρώμα, το ερυθρίμα της εντροπής, ο ύπαυχρος τόνος, η λευκότης, οι οφθαλμοί και ούτω καθεξής, φαίνονται ως ανάμνησις παμπалаίου διηγήματος δημοσιευμένου εις την «Πανδώραν».

Κι αυτό ακόμη μια τεραστία οικονομία. Ο ρόλος της φούστας έχει περιορισθή εις το ελάχιστον, ενώ έφθασεν εις το μέγιστον ο ρόλος του στολισμού, νίκη του ανθρώπου κατά της φύσεως, την οποίαν επεδίωξαν όλοι οι Ανατολικοί πολιτισμοί και ωνειρεύθησαν οι ντεκαντάν. Το έργον της βαφής το συνεπλήρωσαν τα κοντά μαλλιά, διότι κι αυτά εμεγάλωσαν τον γενικόν τύπον και περιώρισαν εις το ελάχιστον και δεν κατήργησαν την ατομικότητα της γυναικός. Οι κουρεμένες γυναίκες είναι ένα και το ίδιο έντυπον εις μυριάδας αντίτυπων. Θα ήτο παράδοξον αν έμενε κανένας έξω από τον παράδεισον τόσο δημοκρατικής μόδας. Και τώρα να προσθέσωμεν τον τρίτον παράγοντα; Αλλά αυτός εννοείται. Είναι ο χορός. Τέταρτος δεν χρειάζεται. Ο χορός πλέον έπαυσε να είναι κοπιαστικός, να έχη μορφήν αυστηράν και δυσκολίαν, καθώς άλλοτε. Εγεινεν ένα με τας φυσικάς κινήσεις του ανθρώπου, με το βάδισμα, με την γυμναστικήν, με την επίθεσιν και με την άμυναν. Αν προσθέσωμεν και την υπηρεσίαν που προσφέρεται εις τα ένστικτα των χορευτών από την μουσικήν, φθάνομεν εις τον επίλογον. Η σημερινή χορευτική μουσική δεν εμάζεψε μόνον τους ρυθμούς από τας σωζόμενας φυλάς των αγρίων, αλλά και επλούτισθη με κρότους, οι οποίοι άλλοτε μόνον από σεισμόν ή άλλο δυσάρεστον γεγονός μπορούσαν να προκληθούν κατά την ιεροτελεσίαν του χορού. Οι κρότοι αυτοί, οι οποίοι γίνονται από ξύλα, σκεύη, ή και από ταμπουρλονιάκαρα, είναι η κυρίως μουσική των σημερινών χορών. Αν υποθέσωμεν ότι γίνεται μεταξύ των μουσικών ή των υπαλλήλων του μπουφέ συμπλοκή και σφενδονίζουν τα πιάτα και τα όργανα ο ένας κατά του άλλου, οι χορευταί δεν θ' αντιληφθούν τίποτε· θα εξακολουθήσουν να χορεύουν. Αλλά εάν αυτά τα πράγματα δεν έχουν σχέσιν με την τέχνην, έχουν όμως με την ζωήν και θα είναι άδικος ο περιηγητής που μπαίνει σ' ένα δημόσιον χορόν του 1927 να μη ομολογήση ότι υπάρχει εκεί κάτι ωραίον, το οποίον αν δεν είναι η μορφή και η τέχνη, είναι η διάδοσις της χαράς και του στολισμού σε μεγάλο πλήθος ανθρώπων.

ZAX. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΑ

Από το φύλλο 23 «τ' αγνάδια» στη στήλη της ιστορίας δημοσιεύουν στοιχεία - αποσπάσματα από τον αγώνα για την απελευθέρωση των Ιωαννίνων.

Γεγονότα που διαδραματίστηκαν στη Μανωλιάσσα και συνετέλεσαν αποτελεσματικά στον απελευθερωτικό αγώνα του 1912-13.

Τα στοιχεία θα είναι αυτούσια και προέρχονται κυρίως από το Αρχείο του Δημ. Ν. Μπότσαρη, από το αρχείο της Πολεμικής Εκθεσης του Γενικού Επιτελείου Στρατού (Βαλκανικοί Πόλεμοι 1912-13), από Ημερολόγια Στρατιωτικών και άλλων προσώπων που έλαβαν μέρος στα γεγονότα.

Στο φύλλο που κρατάτε στα χέρια σας δημοσιεύουμε αποσπάσματα από το ημερολόγιο του Ι. Μεταξά 1912, τα οποία μάς έδωσε ο κ. Αριστοτέλης Γούσης.

1913 - Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

Φιλιπιάς, 12 Φεβρουαρίου 1913

.....
Τα της πληγής μου είναι ανοησία, και απορώ πως έγγραφαν τέτοιες ψευτιές, και σε ανησύχησαν χωρίς λόγον.

Μου γράφεις τα των εδώ κυριών, και ότι σε ελπίραζαν, κ.λπ. Είναι πράγματι κυρία εδώ· εγώ δεν είδα καμία, ούτε έχω όρεξιν. Αλλά γίνονται άσχημα πράγματα εδώ. Όταν έλθω θα σου ειπώ. Είναι και αυτό μία αιτία που με απηύδησε, πλην της τρομεράς εργασίας που μου έπεσε: είναι και η λύπη και η λύσσα μου δι' όσα γίνονται.

Τι να γίνη; Δια δόξαν που μου γράφεις δεν δίδω πεντάραν τσακισμένη. Αλλά είναι υψίστη εθνική ανάγκη να πάρωμεν τα Γιάννενα· και θα τα πάρω.

Φιλιπιάς, 16 Φεβρουαρίου 1913

.....
Δεν πταίω εγώ· σου έγραφα τακτικά. Αλλά ένεκα της κακοκαιρίας και του Χαμηλιέ*, διεκόπη η ταχυδρομική συγκοινωνία· και έπειτα ήλθαν εις Αθήνας πολλά ταχυδρομεία μαζί, σωρεία επιστολών, τας οποίας ούτε καιρόν, ούτε προσωπικόν είχαν να τας ταξινομήσουν και να τας διανείμουν, διότι πολλούς υπαλλήλους του ταχυδρομείου Αθηνών τους έστειλαν εις τα νέα μέρη.

Αυτά μου εξήγησεν ο εδώ διευθυντής του ταχυδρομείου και τηλεγραφείου, και μου είπε να στέλλω τας επιστολάς μου δι' αυτού και θα φροντίζη αυτός και σου έρχωνται γρήγορα. Ωστε την παρούσαν θα την λάβης γρήγορα.

.....
Πότε θα σε ξαναϊδώ; Ο καιρός περνά, αι προετοιμασίοι μας πλησιάζουν εις το τέλος· θα τελειώσωμεν. Εσκάσα εις την εργασίαν, εις τους κόπους, σωματικούς και διανοητικούς. Βροχές, χιόνια, ξενύχτια, οβίδες, σφαίρες. Αλλά τώρα ετελείωσαν όλα. Η εργασία έπαισε και αναμένομεν την στιγμήν. Θα επιτύχωμεν; Εγώ έκαμα ό,τι ήτο δυνατόν δια να επιτύχωμεν, και όλα ετοιμάσθησαν δια να επιτύχωμεν. Εάν αποτύχωμεν, τότε, άνθρωποι είμεθα, θα κήψωμεν την κεφαλήν προ της θελήσεως του Θεού και θα εξακολουθήσωμεν τον αγώνα, ως στρατιώται. Εσύ, αγαπημένη μου, εχεμύθεια· κλείσε το στόμα σου - εξακολούθησε όπως κάμνης τώρα.

Δεν βλέπω την ώρα να τελειώση αυτός ο πόλεμος, να έλθω να ζήσωμεν ήσυχoi μαζί. Μάς εδόξασε, αλλά τι να την κάμω την δόξα; Τα ιδικά μου όνειρα τα ξέρεις. Είμαι ενθουσιασμένος που έκαμα το καθήκον μου, υπηρέτησα τον τόπον μου, όπως ήμπορούσα καλλίτερα, το οποίον μου δίδει το δικαίωμα να ησυχάσω με την γυναικούλα μου, και τα παιδάκια μου, και να απολαύσωμεν τον βίον μας.

Φιλιπιάς, 19 Φεβρουαρίου 1913

.....
Αυτήν την στιγμήν, 8 1/2 πρωί αναχωρούμεν με τον Διάδοχον δια την μάχην. Σήμερα αρχίζει την μάχην το πυροβολικόν και αύριον είναι η γενική επίθεσις. Δεν ήτο δυνατό να φύγω από εδώ χωρίς να στείλω εις εσένα και τα παιδιά μας χιλιά φιλή, χρυσή μου, αγαπημένη μου.

Ελπίζω όλα να τελειώσουν καλά και να σου τηλεγραφήσω από τα Γιάννενα. Χθες

και προχθές ήμουν εις την γραμμήν με τον Δούσημανη και επέβλεπα όλα, να είναι έτοιμα, ό,τι έπρεπε.

Εμείς όλοι εκάμαμεν το καθήκον μας· τώρα, ο Θεός βοηθός!

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, 25 Φεβρουαρίου 1913

.....
Μόλις σήμερα κατορθώνω να σου γράψω. Το τελευταίον μου γράμμα ήτο της 19ης, ολίγον πριν αναχωρήσω δια την μάχην των Ιωαννίνων· έπειτα ήλθαν τα γεγονότα ραγδαία και χθες το βράδυ δεν ήύρα ούτε μίαν στιγμήν ησυχίας.

Η μάχη ήρχισε από το πρωί της 19ης. Ολην την 19ην, και την νύκτα προς την 20ην, εξηκολούθησεν ένας τρομερός κανονιοβολισμός· έπεσαν απάνω στο Μπιζάνι 25 χιλιάδες οβίδες!

Την 20ην το πρωί, έγινε η γενική επίθεσις. Την 20ην το βράδυ, ήμεθα κύριοι του εχθρού. Την νύκτα της 20ης προς την 21ην εξηκολούθησεν ο κανονιοβολισμός.

Το πρωί της 21ης έφθασαν δύο απεσταλμένοι του Εσούτ, αναγγέλλοντες ότι παραδίδεται άνευ όρων. Το μεσημέρι της 21ης ήμουν με τον Φώντα εις τα Ιωάννινα, και υπεγράψαμεν με τους Τούρκους το πρωτόκολλον της παραδόσεως των. Το πρωτόκολλον ήτο σκληρόν. Η παράδοσις έγινε άνευ όρων.

Ωμίλησα πολλήν ώραν και με τον Εσούτ και με τον Βεχίπ βέην. Είναι ευγενέστατοι άνθρωποι, ευρωπαϊκώς μορφωμένοι. Την 21ην το βράδυ, ήμουν πίσω εις Εμίν Αγά.

Την 22αν εισήλθον, ακολουθούντες τον Διάδοχον επί κεφαλής του στρατού, εις Ιωάννινα. Προηγείτο ο Διάδοχος, έπειτα ήρχοντο ο Δαγκλής και ο Δούσημανης, έπειτα οι Πρίγκηπες, έπειτα το τμήμα των επιχειρήσεων επί κεφαλής του οποίου εγώ (δηλαδή Φώντας, Πάλλης, Ρακτιβάν, Βερνάρδος, Καλλέργης, Στάικος). Έπειτα το Γενικόν Στρατηγείον. Έπειτα ο στρατός. Η είσοδος υπήρξεν αληθής αποθέωσις. Εγώ, τι νομίζεις ότι εσκεπτόμουν; Ότι απ' όλα αυτά τα θεατρικά πράγματα, επροτιμούσα να σε είχα κοντά μου - μόνοι μας να εκάναμεν ένα ωραίον περίπατον.

Δια την μάχην, εφρόντιζα να δώσουν εις τον Παπαβασιλείου μίαν καλήν θέσιν δια να αναδειχθή και αυτός. Τον έκαμα επιτελάρχην της 3ης φάλαγγος, η οποία έκαμε την κίνησιν από το Κοπάνι, **όπισθεν του Ολίτσικα**, εκυρίευσεν την Τσούκαν και το Δουρούτη (πάνε αι απόρρητοι θέσεις του Ιπτή* και η ειρωνεία της πύχης - και εμούτον έβαλε τον ίδιον να τας κυριεύσ!).

Σου εσωκλείω το σχέδιον της μάχης. Βλέπεις τά οχυρώματα Καστρίτσα, Κοτσελιό, Μπιζάνι, Αγ. Νικόλαος, Τσούκα, Δουρούτη. Όλα οχυρώματα. Τας αρχικάς μας θέσεις τας σημειώ μέσα. Ως βλέπεις, εστρέφοντο κυρίως κατά Μπιζάνι, Κοτσελιό και Καστρίτσης. Με κόπους τρομερούς, ανεβάσαμεν το πυροβολικόν εις τας θέσεις που σημειώ με +. Εχρειάσθη εβδομάδων

εργασία, διότι είναι βραχώδη βουνά. Οι Τούρκοι επείσθησαν τελείως ότι θα τους επιτεθώμεν κατά Μπιζάνι, Κοτσελιό και Καστρίτσης, και εσυσώρευσαν εκεί όλα τους τα πυροβόλα, τα πυρομαχικά και τα καλλίτερά τους τάγματα. Ετελειοποίησαν τα οχυρώματά των και τα εκάλυψαν με πυκνότατα συρματοπλέγματα. Ηρχισα από τας 4 Φεβρουαρίου να μελετώ λεπτομερώς πώς θα εγένετο η επίθεσις, και ιδίως το κόψιμο των συρματοπλεγμάτων. Βλέπων τας δυσκολίας και πειθόμενος ότι οι Τούρκοι συνεκέντρωσαν όλην τους την προσοχήν εις Μπιζάνι και Καστρίτσα, συνέλαβα την ιδέαν να τους προσβάλωμεν εις το δυτικόν μέτωπον από Μανωλιάσας, μέχρι Δουρούτης.

Η ιδέα επιθέσεως κατά του δυτικού μετώπου είχε προ μηνών έλθει εις πολλούς και μου την επρότειναν διάφοροι. Αλλά την είχαν απορρίψει, διότι και το δυτικόν μέτωπον είναι οχυρώτατον εκ φύσεως. Επομένως, εφόσον ο εχθρός είχε δυνάμεις παντού, τοιαύτη επίθεσις δεν είχε μεγάλην αξίαν. Θα ήτο ευκολότερα από το Μπιζάνι, αλλ' όχι και ασφαλής. Τότε μόνον θα έφθην αποτέλεσμα εάν ο εχθρός είχεν όλες του τας δυνάμεις εις Μπιζάνι, Κοτσελιό και Καστρίτσα. Όταν λοιπόν επείσθη ότι εκεί εσυσώρευσεν πλέον τας δυνάμεις του, τότε απεφάσισα.

Ητο το απόγευμα της 9ης Φεβρουαρίου. Καιρός ψυχρός, βροχερός, συννεφώδης, άνεμος. Εκαθήμεθα ολόγυρα από το τζάκι (εις Φιλιπιάδα), ο Δούσημανης, ο Φώντας, ο Πάλλης, ο Στάικος και εγώ. Ωμιλούσαμε δια τας δυσκολίας της επιθέσεως.

Ο Πάλλης έφερε τον λόγον πάλιν δια την επίθεσιν κατά του δυτικού μετώπου και έλεγε: «Κρίμα που συνεκέντρώθημεν και εμείς δεξιά και δεν γίνεται».

Τότε μου ήλθεν η έμπνευσις: «Γίνεται!» φωνάζω. Και άρχισα υπολογίζων τάγματα, ορειβατικής πυροβολαρχίας, πως θα αποσυρθούν, πως θα συγκεντρωθούν αριστερά, πως θα κινηθούν. «μια φάλαγγ θα υπάγη όπισθεν του Ολίτσικα». Ημουν ακράτητος.

Από τας 9 Φεβρουαρίου έως τας 14 συνέταξα όλες τας διαταγάς της κινήσεως και τας εκράτησα μυστικάς εκτός των πέντε προσώπων, που σου είπα, δεν ήξευρε κανείς άλλος τίποτε. Ούτε πρίγκηπες, ούτε πριγκήπισσαι. Εν τω μεταξύ εξηκολούθησεν η τοποθέτησις πυροβόλων δεξιά, και ενίσχυ-

σις δεξιά, εκεί που σημειώ «8η Μεραρχία και 6η Μεραρχία», όχι μόνον δια να εξαπατηθή ο εχθρός, αλλά και δια να έχωμεν εκεί ισχυρόν μέτωπον, το οποίον να συγκρατήση τον εχθρόν δια να του την καταφέρωμεν εξαφνα.

Συγχρόνως έκαμα διαταγάς τέτοιαις, ώστε να εξαπατηθούν όλοι οι ιδικοί μας αξιωματικοί, ότι η επίθεσις θα γίνη δεξιά. Διότι οι περισσότεροι είναι φλύαροι, και ήξευρα ότι δεν κρατούν μυστικά. Ο μεγαλύτερος κίνδυνος ήσαν αι εις Φιλιπιάδα συναθροισθείσαι mondaines και demi-mondaines, των οποίων η περιέργεια και η ματαιοδοξία να τα ξέρουν όλα ήσαν πολύ επικίνδυνα δια τας επιχειρήσεις μας. Εγώ μεν δεν εσύχναζα εις καμμίαν από αυτάς, αλλά εσύχναζαν άλλοι και έδιναν ραπόρτα. Ωστε η γενική σχηματισθείσα πεποίθις ότι θα επιτεθώμεν κατά Μπιζάνι και Καστρίτσης έπρεπε να ενισχυθή και δια τας κυρίας της Φιλιπιάδος. Και το κατώρθωσα! (φαντάζεσαι τώρα την φούρκα των!).

Τας 15 του μηνός, παρουσιάζομεν το σχέδιον εις τον Διάδοχον και μένομεν σύμφωνοι. Τας 16, εκδίδομεν τας διαταγάς, χωριστά εις τον καθένα, χωρίς να εξεύρη κανείς περί τίνος πρόκειται. Μόνον ο Μοσχόπουλος, όστις θα έκαμε την επίθεσιν, το ήξευρε. Τας 17 και 18, ο Δούσημανης και εγώ επήγαμεν εις το Εμίν Αγά. Εκείθεν, εν μέσω τρομεράς χιονοθύελλης, διήρχοντο εν πάση μυστικότητι τα στρατεύματα, μεταβαίνοντα εις το αριστερόν. Εφρόντιζα να τους δοθούν όλων φαγητά, κονιάκ, κτήνη.

Εσχηματίσθησαν τρεις φάλαγγες. Μία, την 17ην εσπέρας, εις Κοπάνι - αυτή ήτο όπου ο Ιπτής ήτον αρχηγός Επιτελείου -, η οποία την 18ην και 19ην επορεύθη μυστικά εις Πλέσσα όπισθεν του Ολίτσικα, όρους υψηλού και σκεπασμένου από χιόνια. Και δύο άλλαι φάλαγγες, την 19ην, δεξιά του Ολίτσικα, που εγώ εσημείωσα 19 εις το σχέδιον. Το όλον, **24 τάγματα και 24 ορειβατικά κανόνια**.

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο

KOMMΩΣΕΙΣ
EXCLUSIVE

Ωρες λειτουργίας:
Δευτέρα: 13:00-21:00
Τρίτη-Παρασκευή: 10:00-21:00
Σάββατο: 9:00-16:00

ΓΕΡΑΚΑΡΗ 1 • ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΑΡΓΗΣ
ΤΗΛ. 71516

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΠΙΣΤΗ
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΜΙΧΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 30, ΠΕΙΡΑΙΑΣ • ΤΗΛ: 4180761

Για να μην κρυώνουν τα πλάσματά του, ο καλός Θεός φρόντισε και τα έντυσε άλλα με τρίχες, όπως τα ζώα, και άλλα με φτερά, όπως τα πουλιά. Του σκαντζόχοιρου του χάρισε λίγες τρίχες στο κεφάλι, το λαιμό και την κοιλιά μόνο, κι όλο το άλλο του κορμί του το σκέπασε με μια χοντρή αγκαθωτή φλοκάτα, με μια βελόντζα καμωμένη από χιλιάδες αγκάθια. Γι' αυτό οι ζωολογίες τον γράφουν ακανθόχοιρο (ή εχινό), χοίρο δηλαδή με ακάνθια. Κι είναι στ' αλήθεια ο σκαντζόχοιρος σα μικρογουρουνάκι με το αραιό μουστάκι του, τη σουβλερή του μύτη και τα μικρά και χωστά του μάτια. Στα πόδια, όμως, διαφέρει. Γιατί ενώ το γουρούνι έχει δυο δάχτυλα σε κάθε του πόδι, είναι δηλαδή «δίχτηλο», ο σκαντζόχοιρος έχει πέντε. Γι' αυτό μπορεί και περπατάει γρήγορα και καλά και, επειδή έχει και νύχια, μπορεί και σκαρφαλώνει κι όλος.

Σήμερα τον ακανθόχοιρο ο λαός τον λέει γενικά σκαντζόχοιρο. Στα Γιάννινα τον λένε και σκαντζόχειρα και στ' άλλα μέρη της Ελλάδος σκαντζοχέρι. Τον λένε έτσι, γιατί, επειδή τον χοίρο τον λένε γουρούνι, νόμισαν πως το σκαντζοχέρι έχει σχέση με το χέρι κι όχι με το χοίρος.

Τ' αγκάθια

Τ' αγκάθια του ο σκαντζόχοιρος μπορεί με ένα δίχτυ από νεύρα, που κρύβει κάτω από το δέρμα του, να τα βάνει στη σειρά, το ένα δίπλα στο άλλο, όπως ο μάστορης τοποθετεί τα κεραμίδια στη σκεπή. Μ' αυτή την τακτοποίηση πετυχαίνει και σκεπάζει καλά το μικρό του κορμί και προφυλάγεται από το κρύο και τη βροχή. Οι στάλες της βροχής γλιστρούν και πέφτουν από τ' αγκάθια του, όπως γλιστρούν και πέφτουν από τα άχυρα της καλύβας. Με τα ίδια νεύρα μπορεί, όταν καταλάβει κίνδυνο, να κάνει την αγκαθωτή του βελόντζα να ανατριχιάσει. Τ' αγκάθια τότε σηκώνονται και γίνονται απειλητικά, γυρισμένα προς όλες τις μεριές. Είναι έτοιμα έτσι να προστατέψουν, από κάθε απειρόκεπτο εχθρό, με τις φαρμακερές μύτες, τον αφέντη τους που κρύβεται από κάτω. Οι είναι και λίγο φαρμακερές οι μύτες των αγκαθιών του, το πρόσδεξα, όταν δοκίμαζα με προσοχή βέβαια, για να μεταφέρω με τα χέρια τον σκαντζόχοιρο του κήπου μου από το ένα μέρος στο άλλο. Κάθε φορά τότε, ύστερα από λίγα δευτερόλεπτα, ένιωθα μια φαγούρα στα δάχτυλα, την ίδια απάνω κάτω μ' εκείνη, που δοκίμαζουμε, όταν αγγίζουμε, χωρίς να το θέλουμε, κάποια τσουκνίδα.

Όταν ο σκαντζόχοιρος τρομάζει και τα αγκάθια του αγγιφούν, απορεί πως εκείνη η καλοστρωμένη αγκαθωτή σκεπή γίνηκε με μιας ανάκατη, πως γίνηκε σωστό «κεραμιδαρείο», όπως λένε. Τότε κι οι ψύλλοι του ακόμα αναστατώνονται και τους βλέπεις να τρέχουν ανήσυχοι πότε εδώ και πότε εκεί, ανάμεσα στο δάσος των αγκαθιών του. Γιατί κι οι σκαντζόχοιροι πιάνουν ψύλλους, όταν ζουν κοντά σε άλλα κατοικίδια ζώα, όπως είναι οι γάτες και οι σκύλοι, ή όταν η φωλιά του, είναι κοντά σε κοπριές, όπου γεννούν και πολλαπλασιάζονται οι ψύλλοι.

Ο λαός πιστεύει ότι ο σκαντζόχοιρος, καθώς και η χελώνα, τρώνε τους ψύλλους. Η αλήθεια είναι ότι οι ψύλλοι τρώνε το σκαντζόχοιρο. Κάποτε, που μου έστειλαν έναν σκαντζόχοιρο από το Μπογιατί, χωρίς να ξέρουν, βέβαια, ότι μου έστειλαν έναν σωστό «Δούρειο Ίππο», είδα κι έπαθα να καθαρίσω τον τόπο από τους καστανούς «πολεμιστάς», που μπήκαν αθέατοι στον κήπο μου.

Η νάρκη

Το χειμώνα ο σκαντζόχοιρος, όπως και η χελώνα, η αρκούδα και άλλα ζώα και ερπετά, πέφτει σε νάρκη. Ούτε τρώγει, ούτε κουνιέται καθόλου. Ζει με το λίπος, που φρόντισε να μαζέψει κάτω από το δέρμα του το καλοκαίρι και το φθινόπωρο, την εποχή δηλαδή «των παχειών αγελάδων». Στην Αθήνα, όσες φορές μου έτυχε να έχω σκαντζόχοιρο, έβλεπα ότι η νάρκη του δεν ήταν πότε τέλεια. Το ίδιο συμβαίνει και στις χελώνες μου. Το κλίμα της Αθήνας είναι μαλακό το χειμώνα κι οι περίφημες λιακάδες την αναγκάζουν τους σκαντζόχοιρους και τις χελώνες ν' αλλάζουν συνήθειες ζωής. Ξυπνούν και το χειμώνα κάθε φορά, που η ημέρα είναι γλυκιά και σεργιανίζουν, χωρίς όμως και να τρώνε, γιατί δεν μπορούν από τη νάρκη τους να φάνε. Αυτό κάνει πολύ κακό στους σκαντζόχοιρους, όπως παρατήρησα, γιατί ξεθεύουν πρόωρα το λίγο λίπος, που έχουν, και όταν έρθει η άνοιξη για να ξυπνήσουν δεν τα καταφέρνουν και φοφούν από εξάντληση.

Η φωλιά

Τη φωλιά του τη φτιάχνει καλή και περιποιημένη, με δυο μάλιστα τρύπες. Τη φτιάχνει με χόρτα ξηρά και τη στρώνει με φύλλα, για να 'ναι ζεστή και για τον ίδιο, αλλά και για τα μικρά του. «Όταν πρόκειται να ναρκαθεί, φροντίζει και μαζεύει και από πάνω του πολλά ξερά φύλλα, και τα έχει σαν πάπλωμα. Πώς τα κουβαλάει όμως; Κάποτε στην αυλή μου είχα βάλει στη φωλιά της κότας μια ποσότητα άχυρο, από αυτό που τυλίζουν τα γυαλικά.

Τα ζώα και τα πουλιά στους Ηπειρωτικούς θρύλους

(Αποσπάσματα από το βιβλίο του Ε. Α. Μπόγκα)

Ο ΣΚΑΝΤΖΟΧΟΙΡΟΣ

Την άλλη μέρα το πρωί είδα ότι το άχυρο έλειπε. Κάποιος το έκλεψε το νύκτα. Από τον τορό οδηγήθηκα και ανακάλυψα ότι το άχυρο της κόττας είχε γίνει στρώμα του σκαντζόχοιρου, του «Τζωτζου», όπως τον λέγαμε χαϊδευτικά, γιατί ήταν μικρούλης σαν μια γροθιά. Το κουβάλησα, που λέτε, τη νύχτα στη φωλιά του, που ήταν καμιά δεκαριά μέτρα μακρύτερα. Πήρα το άχυρο ξανά και το έβαλα στην κόττα και παραφύλαξα. Κάποια στιγμή βλέπω τον «Τζωτζο» να το παίρνει με το στόμα και να το σέρνει βιαστικά, σαν κλέφτης, για τη φωλιά του.

Ήθελα να δω, αν θα έπαιρνε και το χόρτο με τ' αγκάθια του, όπως κάνει με τα φύλλα και με τα σταφύλια. Γιατί τα καρφώνει, λένε, επάνω στ' αγκάθια, αφού γυρίσει ανάσκελα, τα κουβαλάει στη φωλιά, κι εκεί τότε τινάζεται και πέφτουν. Κι όταν είναι φύλλα τα παίρνει και τα στρώνει με προσοχή και τα γυρίζει ο ίδιος για να κάνει ζεστό και μαλακό το κρεβάτι του. Αλλά όταν είναι σταφύλια; Α! αυτά φροντίζουν και τα καλοσυγυρίζουν τα πεινασμένα κουτσουβελάκια του.

Η κατάρα της μάνας

Θέλετε τώρα να μάθετε και πώς απόκτησε αυτή την παράξενη αγκαθωτή ψάθα ο σκαντζόχοιρος; Αυτό θα μας το διηγηθεί η Ελληνική παράδοση, που μάς διδάσκει κι όλος ότι κάθε φορά που τα παιδιά πικραίνουν την καρδιά της μάνας του τιμωρούνται. Κι η κατάρα της μάνας, της αδικημένης, της πονεμένης μάνας, πιάνει «στρέει».

Θέλουν να πουν, πως ο σκαντζόχοιρος προτού ξεμορφωθεί και γίνει έτσι, όπως τον βλέπουμε σήμερα κοντά στους φράχτες των κήπων, στα χωρίσματα των χωραφιών ή στις άκρες από τις βασιονιές, ήταν άνθρωπος. Κάποτε, λοιπόν, αρρώστησε η Κυρά Σκαντζοχέρα, η μάνα του, και του μίλησε να πάει κοντά της. Ο προκομένος ο γιος προφασίστηκε πως είχε δουλειά: «Δεν αδειάζω, βάνω παλούκια στο φράχτη μου» ήταν η απάντηση. Η άρρωστη μάνα βαρυγκόμησε πολύ από την απουσία του κανακάρη της, στις τελευταίες της στιγμές κι όταν ξεψυχούσε τον καταράστηκε:

«Ου! που να του φυτρώσουν στο κορμί του τα παλούκια του φράχτη του, είπε, κι όπου κι αν πάει, κι όπου κι αν σταθεί, να τα σέρνει μαζί του».

Ο μακαρίτης Βιζυηνός την κατάρα αυτή της Σκαντζοχέρας μας την περιγράφει έτσι στο ποίημά του «Μεταμορφώσεις»:

- Πάνε και πες του γιόκα μου να 'ρθή να με κοιτάξει και δεν ημπορώ!

Πήγε και ήλθε και λαλεί: Τ' αμπέλι του θα φράξη δεν έχει καιρό!

- Οι βάτοι να φυτρώσουνε στο σώμα του, είπ' εκείνη, για παντοτεινά!

Και από τότε ο κακογίος, σκαντζόχοιρος εγίνε φεύγει στα βουνά!

(Γ. Βιζυηνού «Παιδικά τραγούδια» εκδ. Εταιρίας Θρακικ. Μελετών)

Η κατάρα της μάνας έπιασε και από τότε ο άπονος ο γιος σεργιανίζει τις νύχτες παλουκοφορεμένος για να βρει την τροφή του.

Τι τρώγει

Ο σκαντζόχοιρος όλη την ημέρα κοιμάται κρυμμένος στη φωλιά του και μόνο τη νύχτα γυρίζει. Είναι ξενύχτης. Την ημέρα δεν τον βλέπεις πούθενά: Σκοτεινιάσε, νάτος!

Ξαμολιέται κι αλλοίμονο στα ζούδια, που βγαίνουν κι αυτά τη νύχτα για να βοσκήσουν, εκτός εάν τον εμποδίσει ο Μπούφος, άλλος ξενύχτης αυτός, που είναι και ο μεγαλύτερος εχθρός για το σκαντζόχοιρο. Ο μπούφος του μπηγεί του καμμένου τα δυνατά και μεγάλα νύχια του στο κορμί, ανάμεσα από τ' αγκάθια, και τον θανατώνει. Είναι ωφελιμώτατο ζώο στη γεωργία ο σκαντζόχοιρος και δεν πρέπει να τον σκοτώνουμε, γιατί δεν αφήνει ποντίκι, σαληγκάρι, σκαθάρι, σκουλήκι, ακρίδα, βατράχι, σαύρα. Ακόμα και φίδια τρώει.

Το πάλεμα με την οχιά

Μολονότι είναι πολύ φοβιτσιάρικο ζώο ο σκαντζόχοιρος, όπως θα δούμε και παρακάτω, μπορεί μολοντούτο και τα βάνει με την οχιά και βγαίνει νικητής. Ακούς με την οχιά, ο αθεόφοβος! Την πιάνει από το σβέρκο, της σπάει τη ραχοκοκαλιά και την καταβροχθίζει σαν τον καλλίτερο μεζέ. Να, πως διηγείται την πάλη αυτή ένας ξένος:

«Στις 24 Αυγούστου, λέγει, έκλεισα σ' ένα μεγάλο κλουβί έναν σκαντζόχοιρο. Εκεί ύστερα από δυο μέρες έτυχε να γεννήσει και 6 μικρά, όλα τυφλά (Σημ. τα σκαντζοχοιράκια γεννιούνται με κλειστά τα μάτια, όπως και τα γατάκια). Για να δω τι αγαπούσε περισσότερο δοκίμασα όλες τις τροφές. Δεν άργησα να βρω ότι καταβροχθίζει με μεγάλη όρεξη ακρίδες, σκαθάρια, σκουλήκια, βατράχια, νερόφιδα κ.ά. Τα ποντίκια ήταν ο πιο αγαπημένος του μεζές. Καρπούς έτρωγε μόνο, όταν δεν είχε ζωντανή τροφή. Κάποτε για δυο μέρες δεν του έδωσα τίποτε άλλο από καρπούς. Τους έτρωγε τόσο ξεκαρδα, που δυο από τα μικρά του πέθαναν κι όλος από την πείνα, γιατί η μάνα τους δεν κατέβαζε γάλα. Στις 30 Αυγούστου ρίχνω μέσα στο κλουβί μια οχιά. Μόλις είδε την οχιά η σκαντζοχέρα, σηκώνεται, αφήνει τα μαυρά, πάει κοντά στο ερπετό, και αρχινάει να το μυρίζει από την ουρά ως το κεφάλι. Το φίδι, σφυρίζοντας, άρχισε να δαγκώνει πότε το ρύγχος και πότε τα χείλια της. Καμιά συγκίνηση, ούτε υποχώρηση της σκαντζοχέρας. Κάποια στιγμή η οχιά της κατεβάζει κι άλλο γερό δάγκωμα στη γλώσσα, που την είχε βγάλει για να γλείψει τις τρομερές πληγές. Το ζώο χωρίς να χάσει την ψυχραιμία του από τα απαίσια δαγκώματα της οχιάς εξακολουθούσε να μυρίζει διαρκώς το μανιασμένο ερπετό, που όλο και δαγκωνε το σκαντζόχοιρο. Κάποια στιγμή στο τέλος με μια γρήγορη κίνηση πιάνει την οχιά από το κεφάλι και παρ' όλη την αντίσταση και τα μανιασμένα πινάγματα η σκαντζοχέρα της το τσακίζει με τα γερά σαγόνια της μαζί με τα φαρμακερά της δόντια και έφαγε το μισό της σώμα. Ύστερα γύρισε και ξαπλώθηκε ήσυχα - ήσυχα κοντά στα μικρά της για να τα βυζάζει. Κατά το βράδυ σηκώθηκε και καταβροχθισε και το υπόλοιπο σώμα της οχιάς».

Η παρατήρηση αυτή είναι πολύ περίεργη. Γιατί η επιστήμη σήμερα δεν μπορεί να εξηγήσει πως είναι δυνατόν θερμόαιμο ζώο, όπως ήταν ο σκαντζόχοιρος, να αντέξει με τόση απάθεια στα τόσα φαρμακερά δαγκώματα, που κι ένα μονάχα είναι αρκετό για να σκοτώσει τον άνθρωπο. Εκτός αν υποθέσουμε ότι το δηλητήριο της οχιάς το εξουδετερώνει, επειδή το κορμί του σκαντζόχοιρου έχει επίσης διάθεση να γεννάει είδος δηλητηρίου για τ' αγκάθια του.

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο

Εύθυμα και Ξυπνα

Ο Γιώργος βαδίζει κουτσαίνοντας.

- Τι έπαθες και κουτσαίνεις; Τον ρωτάει ο Κώστας.

- Είδα στον ύπνο μου ότι πάτησα ένα καρφί.

- Αυτά παθαίνει όποιος κοιμάται ξυπόλυτος.

- Τι κόμπος είναι αυτός στο μαντήλι σου;

- Μου τον έδωσε ο αδελφός μου, για να μη ξεχάσω να του ταχυδρομήσω το γράμμα.

- Το ταχυδρομής;

- Οχι, γιατί ξέχασε να μου το δώσει.

Η δασκάλα λέει στους μαθητές της:

- Σήμερα θα πάμε εκδρομή τα παιδάκια που δεν έχουν μανούλα.

Τότε ο Τοτός σηκώνεται και λέει στη δασκάλα:

- Κυρία, περιμένετε ένα λεπτό να πάω σπíti να σκοτώσω τη μάνα μου για να έρθω και γω στην εκδρομή!

- Τι μέρα είναι σήμερα Χρήστο;

- Δεν θυμάμαι.

- Κοίτα την εφημερίδα που διαβάζεις και έτσι θα μάθουμε αμέσως.

- Αδύνατο γιατί η εφημερίδα είναι χτεσινή!

Στεφ. Κων. Γιωτάκης

Δίγα απ' όλα ... για όλα

Φίλες και Φίλοι γειά σας

Καλή ανάσα ήταν το φετινό καλοκαίρι! Όσοι τυχεροί βρεθήκαμε στο χωριό ζήσαμε ξέγνοιαστα αλλά και έντονα. Από τα μέσα Ιουλίου μέχρι τέλος Αυγούστου η Μανωλιάσσα εξήγαγε άλλους ρυθμούς. Μην ακούσω παράπονα «δόξα τω Θεώ» λίγες οι λύπες, πολλές οι χαρές.

Οι γάμοι πέντε τον αριθμό «έδωσαν και πήραν». Από τη γιορτή του Αη Λια (20 Ιουλίου) μέχρι τον Σεπτέμβριο δεν έλειψαν τα γλέντια. Πιο αναλυτικά:

20 Ιουλίου: Η γιορτή στον Αη Λια.

28 Ιουλίου: Γάμος του Γιάννη Νίκου και της Σούλας Μπέλλου.

15-16 Αυγούστου: Πανηγύρι στο χωριό μας.

18 Αυγούστου: Δυο γάμοι, ο ένας της Βασιλείας Ισκού και του Μιχάλη Ζιάνου και ο άλλος του Κώστα Ισκού και της Γιώτας Σταύρου.

25 Αυγούστου: Γάμος της Αριστούλας Λιάδου - Γιωτάκη με τον Γεώργιο Μανωλάρο.

22 Σεπτεμβρίου: Γάμος του Βασίλη Πέτρου και της Βιβής.

Ακόμα είχαμε μία αραβώνα και δύο βαπτίσεις. Αλλά πορτοφολία άνοιξαν και άλλα ξηλώθηκαν.

Ενα καλοκαίρι γεμάτο χαρές και γλέντια. Πάντα τέτοια!

Με θρησκευτική ευλάβεια και κατανύξη γιορτάστηκε η Κοίμηση της Παναγίας. Πολλοί Μανωλιασσίτες αλλά και φίλοι τίμησαν την Παναγία μιας και κατέκλιναν την αυλή του ιερού ναού. Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος συλλειτουργήσαν ο πρωτοπρεσβύτερος Αθανάσιος Ισκος και ο πατήρ Κωνσταντίνος Ντάφλος.

Ο πρωτοπρ. Αθανάσιος Ισκος σε σύνομη προσοχιά αναφέρθηκε στην Κοίμηση της Παναγίας και το συμβολισμό της.

Την εικόνα προς τιμήν της Παναγίας κράτησε για την οικογένεια του Ναπολέοντος Ντάφλου η σύζυγός του Κρινούλα.

Τους ευχόμαστε να είναι βοήθεια

τους!

Οι απόδημοι Μανωλιασσίτες δεν νοούν διακοπές χωρίς ένα πέρασμα στην πατρογονική γη. Ατομικά ή οικογενειακά θα βρεθούν σ' αυτή, για να κοινωνήσουν τη συνεύρεση, την επικοινωνία, τη χαρά της ζωής.

Το Δεκαπενταύγουστο ήταν ευλαβικό προσκύνημα στην Παναγία, στην πατρίδα γη. Ήταν αντίκρισμα των αποδήμων Μανωλιασσιτών του εσωτερικού και του εξωτερικού με την γενέτειρά τους. Αντάμωμα των παιδιών με τους γέροντες γονείς, των εγγονών με τους παππούδες, των συγγενών και φίλων. Αντάμωμα της χαράς και των αναμνήσεων.

Τα στήθια μας χαλάρωσαν, οι καρδιές μας μαλάκωσαν, οι ψυχές μας γαλήνεψαν και τα κορμιά μας ηρέμησαν.

Και του χρόνου να 'μαστε καλά, να βρεθούμε όλοι εκεί.

Κατά κοινή ομολογία το πανηγύρι ήταν πετυχημένο. Πολύς ο κόσμος, καλή εξυπηρέτηση, όλοι ευχαριστημένοι και κατά τις πληροφορίες πήγε καλά και οικονομικά. Την οργάνωση της εκδήλωσης ανέλαβε ο Πολιτιστικός Σύλλογος του χωριού μας.

Συγχαρητήρια ανήκουν στο Διοικητικό Συμβούλιο του Πολ. Συλλόγου και σε όποιον άλλον εργάστηκε θελοπρόθετα για την επιτυχία της εκδήλωσης. Ζήσαμε δυο βραδιές αξέχαστες. Ο κόσμος όλος χάρηκε, γλέντησε μέχρι πρωίας.

Του χρόνου να πάμε ακόμα καλύτερα!

Το 'πε και το 'κανε ο κ. δήμαρχος. Στη συζήτηση εφ' όλης της ύλης που είχε το καλοκαίρι ο δήμαρχος θα φέρει μπουλντόζα στη Μανωλιάσσα για τη διάνοιξη του δρόμου αντιπυρικής προστασίας.

Πράγματι από τα μέσα του Οκτώβρη μπουλντόζα «μουγκρίζει» στις μάντρες, διανοίγοντας δρόμο από την οικία του Θεολόγου Μπέλλου μέχρι την Αγία Κυριακή.

Ενας δρόμος που θα προσφέρει πολλά στους κατοίκους της Μανωλιάσσας. Μπορεί να «βαπτίστηκε» αντιπυρικής

προστασίας αλλά τα ωφέλη θα είναι πολλά περισσότερα.

Επίσης χαλικοστρώθηκε ο δρόμος από τη θέση «Κάτ' Πηγάδι» μέχρι την οικία Βασίλη Μπέλλου και γίνονται εργασίες διάνοιξης για την ασφαλιτότρωση του δρόμου από τη θέση «Λούτσα» μέχρι την οικία του Αντώνη Γιωτάκη.

Αίσθηση προκάλεσε η ρύψη των σκουπιδιών του πανηγυριού, από τον Πολιτιστικό Σύλλογο στη θέση «Σβάρα». Αυτή η ενέργεια του Πολιτιστικού Συλλόγου μας έφερε χρόνια πίσω και δεν κρύβουμε την πικρία μας γι' αυτό.

Είδαμε και πάθαμε να λυτρωθούμε απ' αυτή την κακή συνήθεια και μέχρι χθες ρίχναμε την ευθύνη, κυρίως, στα καφενεία. Δεν πιστεύαμε στα μάτια μας όταν είδαμε τις σακούλες με τα σκουπίδια του πανηγυριού πεταμένα στη «Σβάρα».

Μέλη του Πολιτιστικού Συλλόγου που ρωτήθηκαν μας απάντησαν πως την ευθύνη της πράξης τη φέρνει ένα μέλος του που ενήργησε αποσπασματικά και όχι ο Σύλλογος. Κανένας λόγος δεν είναι ικανός να συγχωρέσει τέτοιες πράξεις οι οποίες είναι καταδικαστέες.

Τέτοιες ενέργειες εκθέτουν όχι μόνο τον Πολιτιστικό Σύλλογο αλλά και όλους τους Μανωλιασσίτες. Υποβαθμίζουν το περιβάλλον την ίδια μας τη ζωή, τον άνθρωπο. Ο Πολιτιστικός Σύλλογος είναι φορέας πολιτισμού και όχι ρύπανσης του περιβάλλοντος.

Ο πολιτισμός πρέπει να είναι συνυφασμένος με την εξέλιξη, την πρόοδο μιας κοινωνίας αλλά κυρίως με το σεβασμό στον άνθρωπο.

Το καλύτερο που έχει να κάνει ο Σύλλογος είναι, να μαζέψει τα πεταμένα σκουπίδια - δίνοντας το καλό παράδειγμα και σε συνεργασία με τους άλλους τους φορείς να καθαρίσουν από τα σκουπίδια όλους τους παλιούς σκουπιδότοπους.

Τη «Σβάρα», τη «Ράχη», τη «Γελαδόστρατα», την «Αγρασ'ιά», το «Κόκκινο».

Καλό Χειμώνα!
Ο παλιός

Παροιμιώδεις Φράσεις

ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΛΕΜΕ ΕΤΣΙ

Αλλάξε ο Μανωλιός κι έβαλε τα ρούχα αλλιώς

♦ Η φράση αυτή έγινε παροιμιακή από το παρκατώ περιστατικό:

Στα χρόνια του Οθωνα, ζούσε στην Αθήνα ένας κουρελιάρης τύπος που τον έλεγαν Μανώλη Μπατίνο. Τον γνώριζαν όλοι και τον συμπαθούσαν πολύ. Συχνά του έδιναν ρούχα ν' αλλάξει, αλλ' αυτός δεν τα έπαιρνε, γιατί δεν ήταν ζητιάνος. Στεκόταν σε μια πλατεία και αράδιαζε ό,τι του κατέβαινε. Κάποτε έτυχε να περάσει από εκεί ο Ιωάννης Κωλέττης, Πρωθυπουργός τότε της Ελλάδος. Ο Μανώλης τον πλησίασε και τον ρώτησε αν μπορούσε να βγάλει λόγο στη Βουλή των Ελλήνων. Ο Κωλέττης του είπε ότι, θα του επέτρεπε να μιλήσει αν πετούσε από πάνω του τα παλιόρουχα που φορούσε και έβαζε άλλα ανθρώπια.

Την άλλη μέρα ο Μανώλης πήγε πάλι στο πόστο του με τα ίδια ρούχα, αλλά φορούσε τα μέσα έξω. Ο κόσμος τον παρακολουθούσε με έκπληξη και ο Μανώλης απήγγειλε τους παρακάτω στίχους:

«Αλλάξε η Αθήνα όψη
σαν μαχαίρι δίχως κόψη,
πήρε κάτι από την Ευρώπη
και ξεφούσκωσε σαν τόπι
άλλαξε και ο Μανωλιός
και έβαλε τα ρούχα αλλιώς».

Αλλά τα μάτια του λαγού και άλλα της κουκουβάγιας

♦ Η κουκουβάγια, όπως είναι γνωστό, φτιάχνει τη φωλιά της, συνήθως στα χαλάσματα των οπτιών, σε ακατοίκητα καλόβια και μανιριά. Μέσα στο δάσος όμως δεν υπάρχουν οι παραπάνω προϋποθέσεις για να φτιάξει τη φωλιά της. Γι' αυτό βρίσκει τη φωλιά του λαγού και σε κατάλληλη ευκαιρία ορμάει μέσα, σκοτώνει με το ράμφος της και τα νύχια της τα λαγουδάκια και κάθεται αυτή στο έτοιμο σπίτι. Όταν οι κυνηγοί, ακολουθώντας τ' αχνάρια του λαγού ή με τη βοήθεια του σκυλιού τους, φτάσουν μπροστά στη φωλιά του λαγού αντικρύζουν δυο πελώρια γυαλιστερά μάτια όχι του λαγού αλλά της κουκουβάγιας.

Λέγεται ότι και ο κούκος κάνει το ίδιο στην κουκουβάγια. Όταν λοιπόν ο κούκος θέλει να γεννήσει τ' αυγά του, χώνεται στη φωλιά της κουκουβάγιας με μεγάλη ταχύτητα. Η κουκουβάγια που δεν βλέπει την ημέρα, φοβισμένη εγκαταλείπει τη φωλιά της. Τότε ο κούκος πετάει τα αυγά της κουκουβάγιας ένα - ένα και στη θέση τους βάζει τα δικά του αυγά. Η κουκουβάγια, όταν επιστρέφει στη φωλιά της, κλωσάει τα αυγά ο δε κούκος με τον ίδιο τρόπο διώχνει την κουκουβάγια και ταΐζει τα νεογνά του μέχρι να μπορούν να πετάξουν και να τον ακολουθήσουν...

Σ.Κ.Γ.

Ματιές στο παρελθόν

Διακρίνονται ο ιερέας Βασίλειος Ισκος, δεξιά του ο Ιωάννης Νάκος (Γιανν-Πάλας) αριστερά του ο Χρήστος Ντάφλος, ο δάσκαλος Γεώργιος Γούσιας και καθημένος «πίνων» ο Βαγγέλης Νάκος (Βαγγελ-Πάλας).

Διακρίνονται από αριστερά προς τα δεξιά: άγνωστος, Κωστα-χαρίσινα, Κώστας Πέτρου (Κώστα-χαρίσης), Ελευθέριος Γιωτάκης, Ιωάννης Νάκος, ιερέας Βασίλειος Ισκος, Ιωάννης Κ. Γιωτάκης, Κωστάντω Μάρκου (Μαρκοφίλαινα), ο Περίκλης Κύρκος, ο γιος του Κυριάκος, η κόρη του Ανθούλα, ο Βαγγέλης Νάκος «πίνων» και δίπλα του γονατιστός άγνωστος.